

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Будинки і споруди

ЖИТЛОВІ БУДИНКИ
Основні положення

ДБН В.2.2-15:2019

із Зміною №1

*Актуалізований текст в
останній редакції із внесеними змінами*

Київ

Міністерство розвитку громад та територій України

2022

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Будинки і споруди

ЖИТЛОВІ БУДИНКИ Основні положення

ДБН В.2.2-15:2019

із Зміною №1

*Актуалізований текст в
останній редакції із внесеними змінами*

Київ

Мінрегіон України

2022

ПЕРЕДМОВА

1 РОЗРОБЛЕНО:	Публічне акціонерне товариство "Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву" (ПАТ "КИЇВЗНДІЕП")
РОЗРОБНИКИ:	Б.Губов; Т.Іокова; В.Куцевич , д-р архіт. (науковий керівник); А.Нечепорчук , канд. техн. наук.; В.Ніжник , канд.техн.наук; Р.Уханський , канд.техн.наук; І.Чернядьєва (відповідальний виконавець)
За участю:	ДУ "Інститут громадського здоров'я ім.О.Марзєєва НАМН України" (В.Акіменко , д-р мед.наук; В.Махнюк , д-р мед.наук; О.Михіна , канд.біол.наук; П.Семашко , д-р.мед.наук; Н.Стеблій ,канд.біол.наук; А.Яригін , канд. біол. наук) Український науково-дослідний інститут цивільного захисту (Я.Балло , канд.техн. наук) ВГО "Український союз пожежної та техногенної безпеки" (В.Сокол) ДП НДІБК (П.Павлюк , канд.техн.наук; Є.Фаренюк , канд.техн.наук) ТК 306 (В.Пирков , канд. техн наук; О.Сізов , канд.техн.наук) ТК 104 (В.Величко) Науково-технічний центр ОП НЕК "Укренерго" (А.Квицинський , канд.техн.наук; С.Межений , канд.техн. наук) КНУБА (О.Сергейчук , д-р техн.наук) ТОВ "ШІЛД" (Я.Нижник)
РОЗРОБЛЕНО Зміну № 1:	Публічне акціонерне товариство "Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву" (ПАТ "КИЇВЗНДІЕП")
РОЗРОБНИКИ Зміни № 1:	В. Бельчиков; Б.Губов; Т.Іокова; В.Куцевич , д-р архіт. (науковий керівник); А.Нечепорчук , канд. техн. наук.; О.Пашенко ; Л. Філатова; І.Чернядьєва; В.Шпара , канд.архіт.
За участю:	Інститут державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту ДСНС України (Я.Балло , канд.техн.наук; В.Ніжник , д-р. техн. наук; Ю.Фещук , канд. техн. наук; А.Циганков) ДП "Державний науково-дослідний інститут будівельних конструкцій" (О.Олексієнко , канд. техн. наук; М.Тимофєєв , канд. техн. наук; Г.Фаренюк , д-р техн.наук) ТК 104 «Ліфти, ескалатори та пасажирські конвеєри» (І.Сікоренко; В.Юр'єв)
2 ВНЕСЕНО:	Департамент з питань проектування об'єктів будівництва, технічного регулювання та науково-технічного розвитку Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
ВНЕСЕНО Зміна №1:	Директорат технічного регулювання в будівництві Міністерства розвитку громад та територій України
3 ПОГОДЖЕНО:	Міністерство охорони здоров'я України (лист від 21.02.2019 № 7/16.3/2915-19) Державна служба України з надзвичайних ситуацій

(лист від 19.03.2019 № 01-4204/261)

ПОГОДЖЕНО

Зміну № 1:

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

(лист від 19.11.2021 № 01-19646/261-2)

Міністерство охорони здоров'я України

(лист від 20.12.2021 № 26-04/37963/2-21)

4 ЗАТВЕРДЖЕНО

ТА НАДАНО

ЧИННОСТІ:

накази Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України № 87 від 26.03.2019 р. та № 178 від 08.08.2019 р.

з першого числа місяця, що настає через 90 днів з дня їх опублікування в офіційному друкованому виданні Міністерства "Інформаційний бюлетень Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України" (з 2019-12-01)

ЗАТВЕРДЖЕНО ТА
НАДАНО ЧИННОСТІ
Зміни № 1:

наказ Міністерства розвитку громад та територій України від 30.12.2021 № 365 та накази від 31.01.2022 № 22, від 08.04.2022 № 62, від 16.05.2022 № 72 з першого числа місяця, що настає через 90 днів з дня реєстрації та оприлюднення на порталі Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва (з 2022-09-01)

5 НА ЗАМІНУ:

ДБН В.2.2-15-2005, ДБН В.3.2-2-2009

ЗМІСТ

	С.
1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ.....	1
2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ.....	1
3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ.....	5
4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	10
5 АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ РІШЕННЯ.....	11
Об'ємно-планувальна структура будинків	11
Вимоги до окремих елементів будинку.....	11
Квартири. Рівень їх комфорту і параметри.....	13
Гуртожитки.....	14
Нежитлові поверхи (приміщення).....	15
6 ВИМОГИ МЕХАНІЧНОГО ОПОРУ ТА СТІЙКОСТІ.....	18
7 ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ БУДИНКІВ.....	20
Ліфти та підймальні пристрої.....	20
Сміттєзбирання.....	21
Водопостачання і каналізація.....	22
Опалення, вентиляція і кондиціонування.....	23
Газопостачання.....	27
Електропостачання, електрообладнання та електроосвітлення.....	27
Системи зв'язку та сигналізації.....	27
8 ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА.....	29
9 БЕЗПЕКА ТА ДОСТУПНІСТЬ У ВИКОРИСТАННІ.....	35
10 САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНІ ВИМОГИ.....	37
11 ДОВГОВІЧНІСТЬ І РЕМОНТОПРИДАТНІСТЬ.....	39
12 ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ.....	40
13 РЕКОНСТРУКЦІЯ ТА КАПІТАЛЬНИЙ РЕМОНТ.....	41
ДОДАТОК А	
Визначення площі квартири у багатоквартирному житловому будинку і гуртожитку, площі будинку, площі приміщень, площі забудови, будівельного об'єму, поверховості житлового будинку	43
ДОДАТОК Б	
Розрахунок пасажирських ліфтів.....	45
ДОДАТОК В	
Бібліографія.....	46

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ**Будинки і споруди
Житлові будинки. Основні положення**

Buildings and constructions
Residential buildings. Substantive provisions

Чинні від 2022-09-01**1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ**

Ці будівельні норми поширюються на проектування нових і реконструкцію, капітальний ремонт житлових будинків з умовною висотою до 73,5 м включно: одноквартирні та багатоквартирні, у тому числі спеціалізовані квартирні житлові будинки для осіб літнього віку і осіб з інвалідністю та гуртожитки. При проектуванні житлових будинків з умовною висотою більше 73,5 м слід керуватися вимогами розділів 4 і 5 цих норм та ДБН В.2.2-41.

(Розділ 1 змінено, Зміна № 1)

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цих нормах є посилання на такі нормативно-правові, нормативні акти та стандарти:

ДБН 363-92 Житлові будинки для осіб похилого віку сільської місцевості України
ДБН А.2.2-3:2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво
ДБН А.3.1-5:2016 Організація будівельного виробництва
ДБН Б.2.2-5:2011 Благоустрій територій
ДБН Б.2.2-6:2013 Склад та зміст схеми санітарного очищення населеного пункту
ДБН Б.2.2-12:2019 Планування та забудова територій
ДБН В.1.1-1-94 Проектування і будівництво цивільних будівель із блоків і каменів пиляних вапняків кримських родовищ в сейсмічних районах
ДБН В.1.1-7:2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги.
ДБН В.1.1-12:2014 Будівництво у сейсмічних районах України
ДБН В.1.1-24:2009 Захист від небезпечних геологічних процесів. Основні положення проектування
ДБН В.1.1-31:2013 Захист територій, будівель і споруд від шуму
ДБН В.1.1-45:2017 Будівлі і споруди в складних інженерно-геологічних умовах. Загальні положення
ДБН В.1.1-46:2017 Інженерний захист територій, будівель і споруд від зсувів і обвалів. Основні положення
ДБН В.1.2-2:2006 Навантаження і впливи. Норми проектування
ДБН В.1.2-4:2019 Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (ДСК)
ДБН В.1.2-6-2008 Механічний опір та стійкість
ДБН В.1.2-7-2008 Пожежна безпека
ДБН В.1.2-8-2008 Безпека життя і здоров'я людини та захист навколишнього природного середовища
ДБН В.1.2-9-2008 Безпека експлуатації
ДБН В.1.2-10-2008 Захист від шуму
ДБН В.1.2-11-2008 Економія енергії
ДБН В.1.2-12-2008 Будівництво в умовах ущільненої забудови. Вимоги безпеки
ДБН В.1.2-14:2018 Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд

ДБН В.2.1-10:2018 Основи і фундаменти будівель та споруд. Основні положення

ДБН В.2.2-3:2018 Заклади освіти

ДБН В.2.2-4:2018 Заклади дошкільної освіти

ДБН В.2.2-5-97 Захисні споруди цивільної оборони

ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди. Основні положення

ДБН В.2.2-10-2001 Заклади охорони здоров'я

ДБН В.2.2-11-2002 Підприємства побутового обслуговування. Основні положення

ДБН В.2.2-13-2003 Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди

ДБН В.2.2-16:2019 Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади

ДБН В.2.2-18:2007 Заклади соціального захисту населення

ДБН В.2.2-23:2009 Підприємства торгівлі

ДБН В.2.2-41:2019 Висотні будівлі. Основні положення

ДБН В.2.2-25:2009 Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства)

ДБН В.2.2-26:2010 Суди

ДБН В.2.2-28:2010 Будинки адміністративного та побутового призначення

ДБН В.2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення

(Змінено, Зміна № 1)

ДБН В.2.3-4-2015 Автомобільні дороги. Частина 1. Проектування. Частина II. Будівництво

ДБН В.2.3-5:2018 Вулиці та дороги населених пунктів

ДБН В.2.3-7:2018 Метрополітени

ДБН В.2.3-15-2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів

ДБН В.2.5-20:2018 Газопостачання

ДБН В.2.5-23:2010 Проектування електрообладнання об'єктів цивільного призначення

ДБН В.2.5-24:2012 Електрична кабельна система опалення

ДБН В.2.5-28:2018 Природне і штучне освітлення

ДБН В.2.5-39:2008 Теплові мережі

ДБН В.2.5-56:2014 Системи протипожежного захисту

ДБН В.2.5-64:2012 Внутрішній водопровід та каналізація. Частина I. Проектування. Частина II. Будівництво

ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціонування

ДБН В.2.5-74:2013 Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування

ДБН В.2.5-75:2013 Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування

ДБН В.2.5-77:2014 Котельні

ДБН В.2.6-31:2016 Теплова ізоляція будівель

ДБН В.2.6-33:2018 Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоляцією. Вимоги до проектування

ДБН В.2.6-98:2009 Бетонні та залізобетонні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-160-2010 Сталезалізобетонні конструкції. Основні положення.

ДБН В.2.6-161:2017 Дерев'яні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-162:2010 Кам'яні та армокам'яні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-198:2014 Сталеві конструкції. Норми проектування

ДБН В.2.6-220:2017 Покриття будівель і споруд

ВБН В.2.2-ЦЗН-2004 / Мінпраці України Центри зайнятості населення базового рівня (Заклади соціального призначення)

ДСТУ 1.1:2015 Національна стандартизація. Стандартизація та суміжні види діяльності. Словник термінів (ISO/IEC Guide 2:2004, MOD)

ДСТУ 2272:2006 Пожежна безпека. Терміни та визначення основних понять

ДСТУ 2339-94 Енергозбереження. Основні положення

ДСТУ 8773:2018 Склад та зміст розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту в складі проектної документації на будівництво об'єктів. Основні положення

(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б А.1.1-91:2008 Вимоги до побудови, викладання, оформлення та видання будівельних норм
ДСТУ Б А.2.2-7:2010
(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б А.2.2-8:2010 Розділ «Енергоефективність» у складі проектної документації об'єктів
ДСТУ Б А.2.2-12:2015
(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б В.1.2-3:2006 Прогини і переміщення. Вимоги проектування
ДСТУ Б В.2.1-27:2010 Палі. Визначення несучої здатності за результатами польових випробувань
ДСТУ Б В.2.5-34:2007 Сміттєпроводи житлових і громадських будинків. Загальні технічні умови
ДСТУ Б В.2.5-38:2008
(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б В.2.5-82:2016 Електробезпека в будівлях і спорудах. Вимоги до захисних заходів від ураження електричним струмом
ДСТУ Б В.2.6-35:2008 Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоляцією та опорядженням індустріальними елементами з вентильованим прошарком. Загальні технічні умови
(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б В.2.6-36:2008 Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоляцією та опорядженням штукатурками. Загальні технічні умови
(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б В.2.6-49:2008 Огорожі сходів, балконів і дахів сталеві. Загальні технічні умови
ДСТУ Б В.2.6-52:2008 Сходи маршеві, площадки та огороження сталеві. Технічні умови
ДСТУ Б В.2.6-100:2010 Методи визначення теплостійкості огорожувальних конструкцій
ДСТУ Б В.2.6-101:2010 Метод визначення опору теплопередачі огорожувальних конструкцій
ДСТУ Б В.2.6-145:2010 Захист бетонних і залізобетонних конструкцій від корозії. Загальні технічні вимоги (ГОСТ 31384-2008, NEQ)
ДСТУ Б В.2.6-189:2013
(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ Б В.2.6-193:2013 Захист металевих конструкцій від корозії Вимоги до проектування
ДСТУ Б В.2.6-199:2014 Конструкції сталеві будівельні. Вимоги до виготовлення
ДСТУ Б В.2.6-200:2014 Конструкції металеві будівельні. Вимоги до монтажу.
ДСТУ Б В.3.1-2:2016 Ремонт і підсилення несучих і огорожувальних будівельних конструкцій та основ будівель і споруд

ДСТУ Б EN 13384-2:2010 Димоходи. Методи теплотехнічного та аеродинамічного розрахунків. Частина 2: Димоходи з підключенням декількох теплогенераторів (EN 13384-2:2003+A1:2009, IDT)
ДСТУ Б EN 15242:2015 (EN 15242:2007, IDT) Розрахункові методи визначення витрат повітря на вентиляцію будівель з урахуванням інфільтрації
ДСТУ Б EN 15243:2015 (EN 15243:2007, IDT) Розрахунок температури приміщень та методи визначення навантажень і енергопотреб для будівель з системами кондиціонування повітря
ДСТУ Б EN 15251:2011 Розрахункові параметри мікроклімату приміщень для проектування та оцінки енергетичних характеристик будівель по відношенню до якості повітря, теплового комфорту, освітлення та акустики (EN 15251:2007, IDT)
ДСТУ Б EN 15316-2-3:2011 Методика розрахунку енергопотреб та енергоефективності системи. Частина 2-3. Теплорозподілення в системі опалення
ДСТУ Б EN 15459-1:2017 (EN 15459-1:2017, IDT)
(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 81-20:2015 (EN 81-20:2014, IDT) Норми безпеки до конструкції та експлуатації ліфтів. Частина 20. Ліфти пасажирські та вантажопасажирські
ДСТУ EN 81-40:2016 (EN 81-40: 2008, IDT) Норми безпеки щодо конструкції та експлуатації ліфтів. Спеціальні ліфти для перевезення осіб та вантажів. Частина 40. Сходові підйомні та похилі платформи для використання особами з обмеженою рухливістю
(Змінено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 81-41: 2016 (EN 81-41: 2010, IDT) Норми безпеки щодо конструкції та експлуатації ліфтів. Спеціальні ліфти для перевезення осіб та вантажів. Частина 41. Вертикальні підймальні платформи, призначені для використання особами з обмеженою рухливістю

(Змінено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 81-70:2010 Норми безпеки до конструкції та експлуатації ліфтів. Специфічне використання пасажирських і вантажопасажирських ліфтів. Частина 70. Зручність доступу до ліфтів пасажирів, зокрема осіб з обмеженими фізичними можливостями (EN 81-70:2003, IDT)

ДСТУ EN 81-72:2017 (EN 81-72:2015, IDT) Вимоги техніки безпеки до конструкції та монтажу ліфтів. Специфічне використання пасажирських і вантажопасажирських ліфтів. Частина 72. Ліфти пожежні

ДСТУ EN 12101-6:2016

(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 12845:2016

(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 13126-5:202X (EN 13126-5:2011+A1:2014, IDT) Будівельна фурнітура. Обладнання для вікон та балконних дверей. Вимоги та методи випробувань. Частина 5: Пристрої для обмеження кута відкривання вікон

(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 16281:2017 (EN 16281:2013, IDT) Вироби для захисту дітей. Пристрої блокування вікон та дверей, які унеможливають відкривання їх дітьми. Вимоги щодо безпеки та методи випробування

(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ EN 50131-1:2014 Системи тривожної сигналізації. Системи охоронної сигналізації. Частина 1. Загальні вимоги (EN 50131-1:2006, EN 50131-1:2006/A1:2009, EN 50131-1:2006/IS2:2010, IDT)

ДСТУ EN 62305-1:2012 Захист від блискавки. Частина 1. Загальні принципи (EN 62305-1:2011, IDT)

ДСТУ ІЕС 62305-2:2012 Захист від блискавки. Частина 2. Керування ризиками (ІЕС 62305-2:2010, IDT)

ДСТУ EN 62305-3:2012 Захист від блискавки. Частина 3. Фізичні руйнування споруд та небезпека для життя людей (EN 62305-3:2011, IDT)

ДСТУ EN 62305-4:2012 Захист від блискавки. Частина 4. Електричні та електронні системи, розташовані в будинках і спорудах (EN 62305-4:2010, IDT)

(Змінено, Зміна № 1)

ДСТУ Б EN ISO 7730:2011 Ергономіка теплого середовища. Аналітичне визначення та інтерпретація теплового комфорту на основі розрахунків показників PMV і PPD і критеріїв локального теплового комфорту (EN ISO 7730:2005, IDT)

ДСТУ ISO 4190-1-2001 Установка ліфтова (елеваторна). Частина 1. Класи ліфтів I, II, III, IV (ISO 4190-1:1999, IDT)

(Долучено, Зміна № 1)

ДСТУ ISO 4190-6-2001 Установка ліфтова (елеваторна). Частина 6. Ліфти пасажирські для встановлення в житлових будинках. Планування і вибір (ISO 4190-6:1984, IDT)

ДСТУ-Н Б А.2.2-13:2015

(Вилучено, Зміна № 1)

ДСТУ-Н Б Б.2.2-7:2013 Настанова з улаштування контейнерних майданчиків

ДСТУ-Н Б Б.2.2-9:2013 Настанова щодо розподілу територій мікрорайонів (кварталів) для визначення прибудинкових територій багатоквартирної забудови

ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 Будівельна кліматологія

ДСТУ-Н Б В.1.1-32:2013 Настанова з проектування захисту від шуму в приміщеннях засобами звукопоглинання та екранування

ДСТУ-Н Б В.1.1-33:2013 Настанова з розрахунку та проектування захисту від шуму сельбищних територій

ДСТУ-Н Б В.1.1-34:2013 Настанова з розрахунку та проектування звукоізоляції огорожувальних конструкцій житлових і громадських будинків

ДСТУ-Н Б В.1.1-35:2013 Настанова з розрахунку шуму в приміщеннях і на територіях

ДСТУ-Н Б В.1.1-40:2016 Настанова щодо проектування будівель і споруд на слабких ґрунтах
 ДСТУ-Н Б В.1.2-13:2008 Настанова. Основи проектування конструкцій (EN 1990:2002, IDN)
 ДСТУ-Н Б В.1.2-18:2016 Настанова щодо обстеження будівель і споруд для визначення та оцінки їх технічного стану
 ДСТУ-Н Б В.2.2-27:2010 Настанова з розрахунку інсоляції об'єктів цивільного призначення
 ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху
 ДСТУ-Н Б В.2.2-38:2013 Настанова з улаштування пожежних ліфтів в будинках та спорудах
 ДСТУ-Н Б В.2.5-37:2008 Настанова з проектування, монтування та експлуатації автоматизованих систем моніторингу та управління будівлями і спорудами
 ДСТУ-Н Б В.2.5-43:2010 Настанова з улаштування систем сонячного теплопостачання в будинках житлового і громадського призначення
 ДСТУ-Н Б В.2.5-78:2014 Настанова з улаштування антикригових електричних кабельних систем на покриттях будівель і споруд та в їх водостоках
 ДСТУ-Н Б В.2.6-146:2010 Настанова щодо проектування та улаштування вікон та дверей
 ДСТУ-Н Б В.2.6-214:2016 Настанова з улаштування та експлуатації дахів будинків, будівель і споруд
 ДСТУ-Н Б В.3.2-3:2014 Настанова з виконання термомодернізації житлових будинків
 ДСТУ-Н Б В.3.2-4:2016 Настанова щодо виконання ремонтно-реставраційних робіт на пам'ятках архітектури та містобудування
 ДСТУ-Н Б CEN/TS 14383-3:2011 Запобігання злочинам. Міське планування та проектування будівель. Частина 3. Настанова з підвищення безпеки житлових будинків (CEN/TS 14383-3:2005)
 НПАОП 0.00-1.51-88 Правила устройства и безопасной эксплуатации фреоновых холодильных установок (Правила улаштування та безпечної експлуатації фреонових холодильних установок)
 НПАОП 40.1-1.32-01 (ДНАОП 00.1-1.32-01) Правила будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок
 ПУЕ-2017 Правила улаштування електроустановок
 ДСанПіН 145-2011 Державні санітарні норми і правила утримання територій населених місць
 ДСанПіН 239-96 Державні санітарні норми і правила захисту від впливу електромагнітних випромінювань
 ДСН 3.3.6.037-99 Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку
 ДСН 3.3.6.039-99 Державні санітарні норми виробничої загальної та локальної вібрації
 ДСП 173-96 Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів
 ДГН 6.6.1.-6.5.001-98 Державні гігієнічні нормативи. Норми радіаційної безпеки України (НРБУ-97)
 ГБН В.2.2-34620942-002:2015 Лінійно-кабельні споруди телекомунікацій. Проектування
 ГН 2.2.6-166-2009 Орієнтовно безпечні рівні впливу (ОБРВ) забруднюючих речовин в атмосферному повітрі населених місць
 Стандарт СОУ ЖКГ 75.11-35077234.0015:2009 Правила визначення фізичного зносу житлових будинків.

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

У цих нормах використані терміни, установлені в ДСТУ 1.1 (нормативний документ, стандарт), ДСТУ Б А.1.1-91 (державні будівельні норми), ДСТУ-Н Б В.3.2-3 (термомодернізації), ДБН В.1.1-7 (умовна висота будинку), ДБН А.2.2-3 (будинок, будівля, споруда, нове будівництво, реконструкція, капітальний ремонт), ДБН Б.2.2-12 (крупні, найкрупніші міста), ДБН В.2.2-40 (маломобільні групи населення (МГН), пожежобезпечна зона), Закон України «Про телекомунікації» (кінцеве обладнання, пункт закінчення телекомунікаційної мережі).

(Розділ 3 змінено, Зміна № 1)

Нижче подано терміни, вжиті в цих будівельних нормах , та визначення позначених ними понять:

3.1 антресоль

Площадка у приміщенні, на якій та під якою можуть комфортно перебувати люди, або настил під стелею (відкритий чи закритий) для зберігання речей

(Пункт 3.1 змінено, Зміна № 1)

3.2 балкон

Виступаюча з площини стіни фасаду обгороджена площадка

3.3 багатоквартирний житловий будинок

Житловий будинок, що включає три і більше квартир, приміщення загального користування і загальні інженерні системи. Може бути зблокованого, секційного, коридорного, галерейного і терасного типів

(Пункт 3.3 змінено, Зміна № 1)

3.4 вбудовано-прибудовані приміщення

Приміщення, які розташовуються у габаритах будинків та в об'ємах, розміщених поза габаритами будинку більше ніж на 1,5 м

3.5 галерея

Комунікаційний простір у вигляді критого переходу, аркади, колонади, антресолі або подовженого балкону, що з'єднує приміщення чи частини будинку; може бути глухою, заклопоною чи не бути огороженою (крім перил)

3.6 горище

Простір між поверхнею покриття (даху), зовнішніми стінами і перекриттям верхнього (останнього) поверху

3.7 допоміжні приміщення багатоквартирного житлового будинку

Приміщення, призначені для забезпечення експлуатації будинку та побутового обслуговування його мешканців (колясочні, комори, сміттєзбірні камери, горища, підвали, шахти і машинні відділення ліфтів, вентиляційні камери та інші технічні приміщення)

3.8 житло I категорії

Житло з нормованими нижніми і ненормованими верхніми межами площ квартир та одноквартирних житлових будинків (чи котеджів), які забезпечують рівень комфорту проживання не нижче за мінімально допустимий

3.9 житло II категорії

Житло з нормованими нижніми і верхніми межами площ квартир та житлових кімнат гуртожитків відповідно до чинних санітарних норм, які забезпечують мінімально допустимий рівень комфорту проживання

3.10 житловий будинок секційного типу

Багатоквартирний будинок, що складається з однієї або декількох секцій, відокремлених одна від одної стінами без прорізів

(Пункт 3.10 змінено, Зміна № 1)

3.11 житловий будинок коридорного (галерейного) типу

Будинок, у якому квартири (або кімнати гуртожитків) мають виходи через загальний коридор (галерею) не менше ніж на двоє сходів (сходових кліток)

3.12 житлове приміщення (житлова кімната)

Опалюване приміщення, розташоване у надземному поверсі, призначене для цілорічного проживання

3.13 житловий осередок гуртожитку

Група житлових кімнат, об'єднаних підсобними приміщеннями загального користування

3.14 зблокований житловий будинок

Будинок квартирних типу, що складається з двох і більше квартир, кожна з яких має безпосередній вихід на приквартирну ділянку або вулицю

3.15 квартира

Комплекс взаємопов'язаних приміщень, що використовуються для проживання однієї сім'ї різного чисельного складу, який включає: основні приміщення – житлову (житлові) кімнату та

підсобні приміщення

(Пункт 3.15 змінено, Зміна № 1)

3.16 квартира у двох рівнях

Квартира, житлові та підсобні приміщення якої розміщені на двох суміжних поверхах і об'єднані внутрішньоквартирними сходами

3.17 кухня

Підсобне приміщення для приготування їжі, зберігання продуктів, їх термообробки

3.18 кухня-їдальня (вітальня)

Приміщення з обідньою зоною для приймання їжі, а також з розміщенням кухонного обладнання для приготування їжі, миття, зберігання посуду та інвентаря

(Пункт 3.18 змінено, Зміна № 1)

3.19 кухня-ніша

Невідокремлений перегородкою простір у структурі житлової кімнати чи передпокою для розміщення кухонного обладнання без обіднього місця; може освітлюватися природним або "другим" світлом через фрамугу

3.20 літні приміщення

Відкриті до зовнішнього простору приміщення (балкони, лоджії, тераси), які розташовані в неопалюваному об'ємі квартири (будинку) і призначені для сезонного використання

3.21 ліфтовий хол

Приміщення перед входом до ліфта (ліфтів), що має огорожувальні конструкції з дверима у прорізах

3.22 лоджія

Приміщення, вбудоване в будинок або прибудоване до нього, що має стіни з трьох боків (або з двох – при кутовому розташуванні) на всю висоту поверху і огорожу з відкритою боку. Може виконуватися з покриттям і склінням, має обмежену глибину, взаємопов'язану з освітленням приміщення, до якого вона примикає

(Пункт 3.22 змінено, Зміна № 1)

3.23 мережа проводового радіомовлення

Телекомунікаційна мережа, призначена для забезпечення передавання програм звукового мовлення

3.24 нежитлове приміщення

Приміщення в структурі житлового будинку, що не відноситься до житлового фонду

3.25 одноквартирний житловий будинок

Індивідуальний житловий будинок, що має прибудинкову ділянку

3.26 підсобні приміщення квартири

Приміщення, призначені для гігієнічних або господарсько-побутових потреб мешканців (ванна, туалет, духова, приміщення для прання, кухня, гардеробна, комора), а також передпокій, внутрішньоквартирний хол, коридор

(Пункт 3.26 змінено, Зміна № 1)

3.27 площа квартири

Сумарна площа житлових і підсобних приміщень квартири без урахування лоджій, балконів, веранд і терас, холодних комор і зовнішніх тамбурів

3.28 планувальна позначка рівня землі

Геодезична позначка рівня поверхні землі після проведення планування території зрізанням або підсипанням

(Пункт 3.28 змінено, Зміна № 1)

3.29 поверх

Частина будинку між двома перекриттями, що являє собою ряд приміщень і проходів (коридорів), розташованих на одному рівні і з'єднаних вертикальними комунікаціями (сходовими клітками, ліфтами) з іншими поверхами. Висота поверху визначається від його підлоги до підлоги наступного поверху

3.30 поверх мансардний (мансарда)

Поверх у горищному просторі, фасад якого повністю або частково утворений поверхнею (поверхнями) похилої чи ламаної покрівлі

3.31 поверх надземний

Поверх з позначкою підлоги приміщень не нижче планувальної позначки землі

3.32 поверх основний

Поверх (для розрахунку ліфтів), на який мешканці мають доступ із прибудинкової території

3.33 поверх перший

Нижній надземний поверх житлового будинку

3.34 поверх підвальний (перший підземний поверх)

Поверх з позначкою підлоги приміщень нижче планувальної позначки землі більш ніж на половину висоти приміщення

3.35 поверх підземний

Поверх з позначкою підлоги приміщень нижче планувальної позначки землі не менше, ніж на висоту приміщення

3.36 поверх технічний

Поверх для розміщення інженерного обладнання і прокладання комунікацій, може бути розташований у нижній (техпідпілля), верхній (технічне горище), або всереднійчастині будинку

3.37 поверх цокольний

Поверх з позначкою підлоги приміщень нижче планувальної позначки землі на висоту не більше половини висоти приміщень

3.38 приміщення технічні

Приміщення для розміщення обладнання теплових пунктів, електрощитових, венткамер, комутаторів, радіовузлів, машинних відділень ліфтів, холодильних установок

3.39 протяжний будинок

Будинок, довжина якого у три і більше разів перевищує його висоту

3.40 світловий карман

Приміщення з прямим природним освітленням, що примикає до коридору і служить для його освітлення

3.41 світловий ліхтар

Засклена конструкція покриття для верхнього освітлення приміщень

3.42 секція житлового будинку

Будинок або частина житлового будинку (відокремлена від інших частин суцільною стіною) із квартирами (кімнатами гуртожитків), що мають вихід на загальну одну (або дві) сходову клітку або безпосередньо через коридор

3.43 суміщений санвузол

Приміщення, обладнане унітазом, ванною (чи душовим піддоном), умивальником

3.44 сходово-ліфтовий вузол

Приміщення, призначене для розміщення вертикальних комунікацій: сходової клітки, ліфтів

3.45 тамбур

Прохідний простір між дверима, призначений для захисту від проникнення холодного повітря в опалювальний період та теплого повітря в неопалювальний період, диму і запахів та розташований при вході до будинку, у сходову клітку або інші приміщення

3.46 тераса

Відкрита площадка, що прибудована до будинку, вбудована в нього або вбудовано-прибудована, яка не має обмеження за глибиною та може розміщуватися над розташованим нижче поверхом

(Пункт 3.46 змінено, Зміна № 1)

3.47 технічне оснащення багатоквартирного житлового будинку

Інженерні комунікації та технічні пристрої, необхідні для забезпечення санітарно-гігієнічних умов і безпечної експлуатації квартир (загальнобудинкові мережі тепло-, холодо-водо-, газо-, електропостачання та обладнання, системи опалення, охолодження, вентиляції, кондиціонування, бойлерні, системи протипожежного захисту, вентиляційні канали/шахти та димоходи; сміттєпроводи, пристрої ліфтів, центральних розподільних щитів, індивідуальних і квартирних теплових пунктів, системи зв'язку та сигналізації, теле-, радіо-, інтернеткомунікації та обладнання, а також елементи благоустрою території)

3.48 холодна комора

Приміщення, розташоване в неопалюваному об'ємі квартири (будинку)

3.49 еркер

Засклена виступна з площини фасаду частина приміщення, яка дозволяє збільшити внутрішній простір житла, а також поліпшити його освітленість та інсоляцію

3.50 балкон французький

Тип балкона, що не має власної площадки, де огорожа встановлюється безпосередньо у прорізі із зовнішнього боку, прямо перед дверима. Можливий також варіант з площадкою глибиною не більше ніж 0,4 м

(Пункт 3.50 долучено, Зміна № 1)

3.51 веранда

Засклене неопалюване приміщення, що прибудоване до будинку, вбудоване в нього або вбудовано-прибудоване, яке не має обмеження за глибиною та може розміщуватися над розташованим нижче поверхом

(Пункт 3.51 долучено, Зміна № 1)

3.52 вузол сходово-ліфтовий

Приміщення сходової клітки з шахтою ліфта (ліфтів), допускається з розміщенням: ліфтового холу (холів), пожежобезпечної зони для осіб з інвалідністю, сміттєпроводу

(Пункт 3.52 долучено, Зміна № 1)

3.53 обладнання внутрішньоквартирне

Інженерно-технічне обладнання, що має індивідуальні вводи та підключення до внутрішньобудинкових инженерних систем та індивідуальні прилади обліку і регулювання витрати енергоресурсів при споживанні мешканцями квартири комунальних послуг, розташоване у додатковому санітарно-технічному приміщенні або ніші біля огорожувальних конструкцій квартири

(Пункт 3.53 долучено, Зміна № 1)

3.54 підпілля провітрюване

Відкритий простір під будинком між поверхнею ґрунту і нижнім перекриттям першого надземного поверху

(Пункт 3.54 долучено, Зміна № 1)

3.55 системи инженерні внутрішньобудинкові

Уведення инженерних комунікацій для подавання комунальних ресурсів та енергії, а також инженерне обладнання для трансформації і (або) виробництва і подавання потужностей ресурсів і енергії до внутрішньоквартирного обладнання, для надання комунальних послуг із забезпечення роботи вертикального транспорту (ліфтів тощо) і сміттєвидаляння

(Пункт 3.55 долучено, Зміна № 1)

По всьому тексту ДБН замінити слово "уклон" на "ухил" у відповідних відмінках.

4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1 Житло за рівнем комфорту та соціальної спрямованості поділяють на дві категорії: I і II (див. розділ 3). Вимоги цих норм поширюються на обидві категорії житла.

4.2 При реконструкції житлових будинків, крім вимог цих норм, слід враховувати вимоги ДСТУ-Н Б В.3.2-3, а для пам'яток культурної спадщини – вимоги ДСТУ-Н Б В.3.2-4.

4.3 Проектування житлових будинків здійснюють з урахуванням факторів, викликаних

надзвичайними ситуаціями, у тому числі пожежею (див. розділ 8) згідно з вимогами ДБН В.1.2-14, ДБН В.1.2-2, а також положеннями розділу 5.

4.4 Розміщення багатоквартирних житлових будинків, пов'язаних з ними технічних будинків та споруд на території мікрорайонів (кварталів), мінімальні протипожежні відстані між ними визначаються проектною документацією з урахуванням ДБН Б.2.2-5, ДБН Б.2.2-12, ДСТУ-Н Б Б.2.2-9 і ДСП 173.

Поверховість і протяжність будинків визначаються містобудівною документацією на місцевому рівні з урахуванням забудови, що історично сформована, інших містобудівних умов та обмежень. При визначенні поверховості і протяжності житлових будинків в сейсмічних районах слід виконувати вимоги ДБН В.1.1-12.

(Пункт 4.4 змінено, Зміна № 1)

4.5 До житлових будинків слід передбачати проїзди та під'їзди для пожежно-рятувальної техніки згідно з ДБН Б.2.2-12 по дорогах з твердим покриттям. При цьому, необхідно забезпечувати під'їзд для пожежно-рятувальної техніки до основних евакуаційних виходів із будинку і до виходів, що ведуть до пожежних ліфтів. У разі влаштування у квартирах балконів з глухими простінками відповідно до розділу 8 слід передбачати до зазначених балконів доступ пожежно-рятувальних підрозділів з пожежних автодрабин (автопідйомників).

4.6 Кількість місць для постійного і тимчасового зберігання автомобілів мешканців житлових будинків і види їх зберігання визначаються за ДБН Б.2.2-12.

4.7 Проектування прибудинкової території у мікрорайонах (кварталах) повинно виконуватися згідно з ДБН Б.2.2-5, ДСТУ-Н Б Б.2.2-9, ДСанПіН 145.

4.8 Для збирання побутових відходів на прибудинковій території слід облаштовувати контейнерні майданчики для сміттєзбирання, площу і розміщення яких передбачають згідно з вимогами ДСТУ-Н Б Б.2.2-7.

Контейнерні майданчики для збирання сміття й відходів необхідно розміщувати у місцях, віддалених від дитячих майданчиків, зон відпочинку й масової присутності людей, забезпечуючи компактне і диференційоване складування різних видів сміття та відходів.

4.9 За розміщення у нижніх наземних, цокольному, підвальному і підземних поверхах багатоквартирних житлових будинків вбудованих нежитлових приміщень громадського призначення з масовим відвідуванням (магазини, адміністративні приміщення) підходи і під'їзди до них не повинні перешкоджати під'їзду до кожного входу житлового будинку пожежно-рятувальної техніки, санітарних машин, пересувної техніки комунальних служб та автотранспорту мешканців будинку.

4.10 Визначення площі квартири у житловому будинку і гуртожитку, площі житлового будинку, площі приміщень, площі забудови, будівельного об'єму, поверховості житлового будинку наведено у додатку А.

4.11 У житлових будинках потрібно передбачати влаштування приміщень чергового персоналу, куди мають виводитись сигнали від систем автоматики і диспетчеризації цих будинків. Такі приміщення допускається суміщати з приміщеннями консьєржів, охорони. У складі комплексної забудови повинні створюватися об'єднані диспетчерські пункти.

Приміщення чергового персоналу повинні забезпечувати розташування необхідного обладнання та відповідати положенням ДБН В.2.5-56.

(Пункт 4.11 додано, Зміна № 1)

5 АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ РІШЕННЯ

Об'ємно-планувальна структура будинків

5.1 Розміщення житлових багатоквартирних будинків на території мікрорайону (кварталу) визначається проектним рішенням на підставі містобудівних умов і обмежень земельної ділянки з урахуванням вимог ДБН Б.2.2-12, ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.3-4, ДБН В.2.3-5, ДБН В.2.3-7.

Розрахунок елементів прибудинкової території на одного мешканця, їх розміри і умови розташування виконуються згідно з ДСТУ-Н Б Б.2.2-9.

5.2 При проектуванні протяжних окремо розташованих будинків і периметральної забудови

кварталу в них слід передбачати наскрізні проїзди для автотранспорту відповідно до вимог ДБН В.2.2-12. У цих будинках мають передбачатися також наскрізні проходи на відстані не більше ніж 100 м.

5.3 Розміщення житлових приміщень у цокольних, підвальних і підземних поверхах житлових будинків не допускається.

5.4 При проектуванні спеціалізованих житлових будинків для осіб літнього віку та осіб з інвалідністю, квартир для осіб з інвалідністю слід керуватися вимогами ДБН 363, ДБН В.2.2-40, ДСТУ-Н Б В.2.2-31.

5.5 При проектуванні і будівництві житлового будинку повинні бути забезпечені умови для життєдіяльності МГН: доступність ділянки, будинку та доступ до квартир. Тактильні елементи доступності мають розташовуватися на прибудинковій території згідно з ДБН В.2.2-40.

Допускається розміщення квартир у рівні першого поверху із можливістю виходу безпосередньо назовні з влаштуванням окремого входу.

(Пункт 5.5 змінено, Зміна № 1)

Вимоги до окремих елементів будинків

5.6 Висота житлових приміщень від підлоги до стелі повинна бути не менше ніж 2,5 м. У районах із середньомісячною температурою липня 21°C і більше, яку визначають згідно з ДСТУ-Н Б В.1.1-27, висоту житлових приміщень необхідно приймати не менше ніж 2,7 м. Висоту внутрішньоквартирних коридорів, санвузлів та інших підсобних приміщень допускається знижувати до 2,1 м.

5.7 Ширина коридора в житлових будинках між сходами чи торцем коридора і сходами, а також галереї повинна бути не менше ніж 1,8 м.

5.8 Сходові клітки багатоквартирних житлових будинків, за винятком сходових кліток типів СК2 і Н4, повинні розташовуватися всередині будинку біля зовнішніх стін.

Вибір типу позаквартирних евакуаційних сходових кліток провадиться згідно з вимогами розділу 8 та відповідно до ДБН В.1.1-7.

Кількість підйомів в одному сходовому марші або на перепаді рівнів повинна бути не менше трьох і не більше ніж 18. Ширина маршу в секційних, коридорних і галерейних будинках повинна бути не менше ніж 1,35 м; найбільший ухил маршів у секційних двоповерхових житлових будинках – 1:1,5; триповерхових і більше, а також коридорних і галерейних житлових будинках – 1:1,75. Марші сходів, що ведуть у підвальні та цокольні поверхи, використовувані з технічною метою, допускаються шириною не менше 0,9 м, а їх ухил – не більше 1:1,25.

Примітка 1. Ширина сходового маршу визначається як відстань між стіною і його огорожею або між його огорожами. Така ширина не повинна перевищувати довжину проступів.

Примітка 2. Ширина сходової площадки повинна бути не меншою від ширини маршу.

Примітка 3. При реконструкції будинків допускається збереження існуючих ухилу і ширини сходових маршів і площадок.

В одноквартирних, двоквартирних і зблокованих житлових будинках заввишки до трьох поверхів ширина маршу внутрішніх сходів повинна бути не менше ніж 0,9 м, а найбільший його ухил – 1:1,25.

(Пункт 5.8 змінено, Зміна № 1)

5.9 Вхід до будинку слід влаштовувати на рівні позначки тротуару за умови влаштування твердого покриття з обладнанням водовідведення та улаштуванням антикригових електричних кабельних систем згідно з ДСТУ-Н Б В.2.5-78.

Позначку низу віконних прорізів приміщень квартир перших поверхів (за винятком квартир з виходом на приквартирну ділянку), як правило, приймають не нижче за 1,8 м від планувальної позначки землі.

Перед зовнішніми входами до житлових будинків передбачають сходи і пандуси, а також тамбури глибиною не менше ніж 1,5 м за ширини не менше ніж 2,2 м. При входах до багатоквартирних будинків допускається передбачати приміщення із санвузлом для чергового персоналу (консьєржа), комору для зберігання прибирального інвентаря. Зазначені вище приміщення (крім тамбурів) повинні розташовуватися поза сходовими клітками.

У житлових будинках на першому поверсі допускається передбачати окреме приміщення для зберігання дитячих колясок.

(Пункт 5.9 змінено, Зміна № 1)

5.10 Вхід до одноквартирного житлового будинку може влаштовуватися через засклену веранду. При цьому для входу в житлове приміщення повинно бути не менше трьох дверей (у IVB кліматичній зоні – двох дверей). Допускається влаштування подвійних дверей, а також розміщення головного входу до одноквартирного житлового будинку у цокольному поверсі. При цьому передпокій із сходами має бути опалюваним.

5.11 Приміщення електрощитової влаштовується згідно з вимогами ДБН В.2.5-23, ПУЕ та НПАОП 40.1-1.32. У багатоповерхових житлових будинках електрощитову рекомендується розміщувати на першому поверсі з виходом із неї безпосередньо назовні або у поповерховий позаквартирний коридор (хол).

Не допускається розміщення електрощитової суміжно з житловими приміщеннями (житловими кімнатами), під і над ними, а також під приміщеннями з мокрими процесами. Приміщення електрощитової можна розміщувати суміжно з передпокоем, коморою, санвузлами. Допускається передбачати електрощитову у верхньому підземному, підвальному, цокольному поверхах в окремому приміщенні з безпосереднім виходом назовні або у сходову клітку за умови унеможливлення її затоплення та з влаштуванням шумоізоляції огорожувальних конструкцій згідно з ДБН В.1.1-31. Допускається розміщення електрощитової для живлення системи протидимного захисту на верхньому технічному поверсі.

(Пункт 5.11 змінено, Зміна № 1)

5.12 У багатоквартирних будинках необхідно передбачати улаштування поштових скриньок для кожної квартири із розміщенням їх на першому поверсі у вестибюлі або коридорі загального користування. Рекомендується також передбачати ніші для встановлення поштоматів. Поштомати, які передбачаються для встановлення у нішах на шляхах евакуації, слід виконувати з негорючих матеріалів. При цьому не допускається звуження розрахункової ширини евакуаційних шляхів.

(Пункт 5.12 змінено, Зміна № 1)

5.13 Дахи багатоквартирних будинків слід проектувати з організованим водостоком згідно з ДБН В.2.5-64 та ДБН В 2.6-220. Допускається передбачати неорганізований водостік з дахів одно-, двоповерхових будинків за умови влаштування козирків над входами. У разі організації зовнішнього водостоку повинні бути передбачені заходи, які виключають утворення і падіння бурульок та полою згідно з вимогами ДБН В.2.5-64. Козирки над балконами верхніх поверхів слід убезпечувати від утворення бурульок та полою на них.

Для будинку з похилим дахом, що безпосередньо примикає до тротуарів (доріг), а також для будинку з плоским покриттям і водостічними воронками слід передбачати відповідно до ДБН В.2.5-64 антикригову систему.

Рівень покрівлі вбудованих і вбудовано-прибудованих приміщень громадського призначення в місцях примикання до житлової частини будинку не повинен перевищувати позначок підлоги вище розташованих житлових приміщень, а при наявності балконів, лоджій не повинен перевищувати позначок їх підлоги.

У місцях примикання прибудови до житлової частини будинку необхідно врахувати вимоги ДСТУ-Н Б СЕН/TS 14383-3 та можливі негативні наслідки впливу прибудови на рівень шуму і зміни гігієнічного та температурного режиму в існуючому житлі.

Воду з систем внутрішніх водостоків необхідно відводити в зовнішні мережі дощового водовідведення. Не дозволяється влаштування відкритих випусків водостоків на поверхні землі.

(Пункт 5.13 змінено, Зміна № 1)

5.14 Застосування безгорищних дахів (суміщених покриттів) допускається у покриттях мансард, терас у житлових будинках терасного типу та над квартирами верхніх поверхів, житлових будинків і гуртожитків із застосуванням покриттів традиційного типу з розрахованою вентиляційною системою в її складі або інверсійного типу з дотриманням нормативних параметрів мікроклімату,

теплого режиму та шуму згідно з ДБН В.2.6-31, ДБН В.2.6-220, ДБН В.1.2-10, ДСТУ Б EN 15251, ДСТУ Б EN ISO 7730.

(Пункт 5.14 змінено, Зміна № 1)

5.15 На дахах житлових будинків слід передбачати огорожу згідно з ДБН В.1.1-7 і ДСТУ Б В.2.6-49.

5.16 При розробленні об'ємно-планувальних рішень слід враховувати вимоги щодо забезпечення безпечного доступу персоналу до всіх елементів конструкцій та обладнання, які потребують періодичного огляду та обслуговування.

Квартири. Рівень їх комфорту і параметри

5.17 Одноквартирний (односімейний) житловий будинок і квартиру у багатоквартирному житловому будинку слід проектувати, виходячи з умови їх заселення однією сім'єю. Типи квартир за кількістю житлових кімнат і їх площі у житлових будинках II категорії рекомендується приймати за таблицею 1.

(Пункт 5.17 змінено, Зміна № 1)

5.18 Рівень комфорту і склад приміщень квартир і одноквартирних будинків у будівлях житла I категорії визначається завданням на проектування, при цьому нижня межа площі квартир допускається відповідно до показників квартир, наведених у таблиці 1.

5.19 При проектуванні житлових приміщень слід виходити з можливості наступного їх дообладнання та перепланування. Площа загальної кімнати в однокімнатній квартирі повинна бути не меншою ніж 14 м², в інших квартирах – не менше ніж 16 м². Мінімальна площа спальні – 9 м². Мінімальна площа кухні (обладнана мийкою та плитою для приготування їжі) – 8 м², в однокімнатній квартирі допускається зменшувати площу кухні до 7 м². Дозволяється в квартирах влаштування кухні-ніші, а також об'єднання кухні із загальною кімнатою (вітальнею) за умови їх обладнання електроплитою та примусовою витяжною вентиляцією.

(Пункт 5.19 змінено, Зміна № 1)

Таблиця 1 – Типи квартир і їх площі залежно від кількості житлових кімнат

	Кількість житлових кімнат				
	1	2	3	4	5
Нижня і верхня межа площі квартир, м ²	28-40	44-53	56-65	70-80	84-98
Примітка 1. Площі квартир дано без урахування площі літніх приміщень.					

5.20 Кожна квартира має бути обладнана, як мінімум, одним суміщеним санвузлом площею не менше ніж 4,9 м² з ванною (або душем), умивальником і унітазом. При проектуванні роздільних санвузлів площа ванної кімнати з ванною (або душем) та умивальником має бути не менше ніж 3,3 м², туалету з унітазом і умивальником – 1,5 м².

(Пункт 5.20 змінено, Зміна № 1)

5.21 Не допускається розміщення туалету та ванної (або душової) над житловими кімнатами і кухнями. Ці приміщення допускається розміщувати над кухнею квартир, розташованих у двох або декількох рівнях. Не допускається кріплення приладів і трубопроводів безпосередньо до міжквартирних стін і перегородок, які огорожують житлові кімнати.

5.22 Ширина підсобних приміщень квартир повинна бути не менше ніж: кухні – 2,3 м; передпокою – 1,6 м; коридорів, що ведуть до житлових кімнат, – 1,5 м.

(Пункт 5.22 змінено, Зміна № 1)

5.23 Кухні, обладнані газовикористовуючим обладнанням, повинні відповідати вимогам ДБН В.2.5-20.

5.24 Місця розташування балконів і лоджій багатоповерхових житлових будинків визначаються

проектним рішенням з урахуванням вимог 8.10 та 10.3.

(Пункт 5.24 змінено, Зміна № 1)

5.25 Зовнішні вікна та балконні двері слід проектувати та улаштовувати згідно з ДСТУ-Н Б В.2.6-146.

5.26 (Пункт 5.26 вилучено, Зміна № 1)

5.27 (Пункт 5.27 вилучено, Зміна № 1)

5.28 У спеціалізованих квартирних будинках для осіб літнього віку та осіб з інвалідністю слід передбачати центри громадського, соціального і медичного обслуговування, приміщення адміністративно-господарського призначення та інше із розрахунку від 4,2 м² до 5,2 м² на одну особу, залежно від їх місткості. Склад і площі цих приміщень визначаються завданням на проектування.

(Пункт 5.28 змінено, Зміна № 1)

Гуртожитки

5.29 Гуртожитки для робітників, службовців та молоді, що навчається, допускається проектувати місткістю не більше ніж 500 осіб. Комплекс гуртожитків місткістю більше ніж 500 осіб допускається розміщувати в студентських містечках.

(Пункт 5.29 змінено, Зміна № 1)

5.30 Житлові осередки для сімейної молоді можуть бути передбачені у складі гуртожитків, місткість яких розраховуються згідно із завданням на проектування.

5.31 Житлові кімнати гуртожитків проектують із розрахунку заселення не більше трьох осіб при площі не менше ніж 8-10 м² на кожного мешканця. Кімнати слід обладнувати вбудованими шафами площею не менше ніж 0,6 м² на кожного мешканця.

5.32 Житлові кімнати гуртожитків, рекомендується групувати з підсобними приміщеннями (кухнями, передпокоюми, санвузлами) у житлові осередки місткістю не більше ніж на 6-10 осіб.

5.33. Кухні та кухні-ніші гуртожитків слід проектувати із розрахунку: на дві-п'ять осіб – не менше ніж 8 м², на шість осіб і більше – за нормою площі 1,5 м² на особу шириною згідно з вимогами 5.22. У разі влаштування у гуртожитках кухонь-ніш необхідно враховувати вимоги 5.19 та 10.4.

(Пункт 5.33 змінено, Зміна № 1)

5.34 Обладнання санвузлів у гуртожитках для одинаків слід проектувати із розрахунку один душ або ванна, один умивальник і один унітаз не більше ніж на чотири-шість осіб, а в осередках гуртожитків для сімейної молоді – один душ або ванна, один унітаз і один умивальник не більше ніж на три особи. На кожному поверсі гуртожитку, а також у кожному осередку має бути обладнаний універсальний санвузол площею не менше ніж 4,9 м² з ванною (або душем), умивальником і унітазом.

(Пункт 5.34 змінено, Зміна № 1)

5.35 У гуртожитках слід передбачати приміщення громадського призначення: для культурно-масових заходів, навчальних і спортивних занять, відпочинку, харчування, медичного і побутового обслуговування, адміністративного та господарського призначення, які визначаються завданням на проектування. Площа приміщень громадського призначення на одну особу повинна бути не менше ніж 3,0 м².

5.36 Для слухачів спеціалізованих закладів освіти і курсів склад та площі житлових осередків і підсобних приміщень гуртожитків визначаються завданням на проектування, але не нижче зазначених у 5.31 - 5.35.

(Пункт 5.36 змінено, Зміна № 1)

Нежитлові поверхи (приміщення)

5.37 У цокольному, першому, другому, третьому і вище поверхах житлових будинків допускається розміщувати вбудовані і вбудовано-прибудовані приміщення громадського призначення, за винятком об'єктів, які негативно впливають на людину (ДСанПіН 239, ДСН 3.3.6.037, ДСН 3.3.6.039, ДГН 6.6.1.- 6.5.001).

Вбудовані і вбудовано-прибудовані приміщення громадського призначення, які розташовуються вище третього поверху, повинні виділятися в окремий протипожежний відсік від

житлової частини будівлі, а ті, що розташовуються до третього поверху включно, повинні відокремлюватися від житлової частини протипожежними стінами (перегородками) та протипожежними перекриттями із класом вогнестійкості, який відповідає нормованому класу вогнестійкості перекриття будинку відповідного ступеня вогнестійкості згідно із ДБН В.1.1-7. Протипожежні стіни (перегородки) та перекриття, які відокремлюють вбудовані і вбудовано-прибудовані приміщення громадського призначення від житлової частини, повинні бути без віконних та дверних прорізів.

Зазначені стіни (перегородки) та перекриття у гуртожитках та спеціалізованих квартирних будинках для осіб з інвалідністю, можуть мати прорізи з відповідним заповненням згідно з ДБН В.1.1-7. При цьому типи сходових кліток окремого протипожежного відсіку вбудовано-прибудованих приміщень допускається передбачати з урахуванням умовної висоти протипожежного відсіку згідно з ДБН В.1.1-7.

Допускається розташування в житлових будинках вбудованих і вбудовано-прибудованих підприємств харчування (закладів ресторанного господарства) з кількістю місць не більше ніж 250. Ці підприємства харчування повинні мати територію, відокремлену від території будинку, мати окремі (як гостьові так і технологічні) входи ззовні. Виробничі та холодильні приміщення слід відокремлювати від житлових приміщень звуко- та віброізоляційними матеріалами відповідно до вимог ДБН Б.2.2-12, ДБН В.1.1-31, ДСТУ-Н Б В.1.1-32, ДСТУ-Н Б В.1.1-33, ДСТУ-Н Б В.1.1-34.

Допускається розташування в житлових будинках вбудованих і вбудовано-прибудованих груп короткотривалого перебування дітей дошкільного віку згідно з ДБН В.2.2-4 за умови улаштування окремих виходів назовні.

Допускається розташування ясел-садків у вбудовано-прибудованих приміщеннях першого-другого поверху житлових будинків не нижче II ступеня вогнестійкості за умови виділення в окремий протипожежний відсік та наявності окремих виходів назовні і виділеної земельної ділянки закладу згідно з вимогами ДБН Б.2.2-12 та ДБН В.2.2-4.

У житлових будинках допускається розміщення на верхньому житловому поверсі (у тому числі мансардному) в приміщеннях, що мають висоту не менше ніж 2,5 м і в яких відсутнє загальнобудинкове інженерне обладнання (або забезпечено відокремлений доступ до нього), творчих майстерень діячів мистецтв та архітектури; при цьому вихід у коридори або інші місця загального користування житлової частини будинку слід передбачати через протипожежний тамбур-шлюз 1-го типу. Сполучення ліфтових шахт із таким поверхом допускається передбачати через протипожежний тамбур-шлюз 1-го типу.

(Пункт 5.37 змінено, Зміна № 1)

5.38 У підземних, підвальних, цокольних і на першому поверхах одноквартирних та багатоквартирних житлових будинків допускається улаштування вбудованих і вбудовано-прибудованих гаражів, автостоянок для машин і мотоциклів та приміщень пожежно-рятувальних підрозділів (на першому поверсі) згідно з вимогами ДБН Б.2.2-12 та ДБН В.2.3-15.

(Пункт 5.38 змінено, Зміна № 1)

5.39 Висоту приміщень громадського призначення, що розташовуються у житлових будинках, допускається приймати такою, що дорівнює висоті житлових приміщень, крім приміщень, у яких за умовами розміщення обладнання повинна бути висота не менше ніж 3 м від підлоги до стелі.

5.40 Не допускається розміщення у житлових будинках:

- а) готелів, хостелів;
- б) пунктів приймання склотари та вторинної сировини, а також магазинів сумарною торговельною площею не більше ніж 1000 м²;
- в) спеціалізованих закладів і підприємств, експлуатація яких може призвести до забруднення території та повітря житлової забудови і квартир з підвищенням понад допустимі рівні шуму, вібрації, іонізуючого та неіонізуючого випромінювання;
- г) спеціалізованих магазинів будівельних, мастильних та інших товарів, експлуатація яких може призвести до забруднення території і повітря житлової забудови; магазинів та складів товарів побутової хімії, легкозаймистих та горючих рідин, вогнебезпечних (горючих) речовин і матеріалів

(фарб, розчинників, лаків, пороху), балонів з газом, майстерень та інших приміщень з категорією за вибухопожежною небезпекою А і Б; спеціалізованих рибних, м'ясних та овочевих магазинів;

д) підприємств побутового обслуговування, в яких застосовуються легкозаймисті речовини (за винятком перукарень, майстерень з ремонту годинників розрахунковою площею до 300 м²);

е) майстерень з ремонту побутових машин і приладів, ремонту взуття розрахунковою площею понад 100 м²;

и) лазень і саун (лазень сухого жару), в тому числі у вбудованих фізкультурно-оздоровчих закладах, пралень і хімчисток (крім приймальних пунктів і пралень самообслуговування продуктивністю до 75 кг білизни у зміну);

к) автоматичних телефонних станцій та вузлів фіксованого зв'язку (обладнання: автоматичних цифрових телефонних станцій, центрів комутації, розподільчих абонентських концентраторів, телекомунікаційного обладнання мережі широкосмугового доступу до Інтернету) загальною площею більше ніж 100 м²;

л) громадських туалетів;

м) похоронних бюро;

н) виробничих приміщень (крім приміщень категорії В та Д згідно з вимогами ДБН В.2.2-40 для праці осіб з інвалідністю та людей літнього віку, у тому числі: пунктів видачі роботи додому, майстерень для складальних та декоративних робіт), зуботехнічних лабораторій, клініко-діагностичних та бактеріологічних лабораторій, диспансерів усіх типів, денних стаціонарів диспансерів та стаціонарів приватних клінік, травмпунктів, підстанцій швидкої та невідкладної допомоги, дерматовенеричних, психіатричних, інфекційних та фтизіатричних кабінетів лікарського прийому, відділень (кабінетів) магніторезонансної томографії;

п) рентгенівських кабінетів, а також приміщень з лікувальною та діагностичною апаратурою і обладнанням, яке є джерелом іонізуючого випромінювання вище припустимого рівня, який встановлений у ДСанПіН 239 та ДГН 6.6.1.-6.5.001, ветеринарних клінік та їх центрів, ветеринарно-консультаційних кабінетів;

р) приміщень або технологічних (виробничих) зон із стаціонарним або переносним кулінарним обладнанням для термічної обробки їжі, а саме: грилів, мангалів, коптилень, хлібопечей незалежно від наявності джерела відкритого або закритого вогню та пальників інфрачервоного випромінювання.

(Пункт 5.40 змінено, Зміна № 1)

5.41 Підприємства і заклади громадського призначення, які розташовані у вбудованих та вбудовано-прибудованих приміщеннях житлового будинку, повинні проектуватися згідно з ДБН В.2.2-3, ДБН В.2.2-4, ДБН В.2.2-9, ДБН В.2.2-10, ДБН В.2.2-11, ДБН В.2.2-13, ДБН В.2.2-16, ДБН В.2.2-18, ДБН В.2.2-23, ДБН В.2.2-25, ДБН В.2.2-26, ДБН В.2.2-28, ДБН В.2.2-40, ВБН В.2.2-ЦЗН. У разі змінення функції цих приміщень необхідно розробляти проект щодо їх відповідності до нового призначення згідно з вимогами ДБН А.2.2-3.

Завантаження приміщень громадського призначення, вбудованих у житлові будинки, слід виконувати: з торців житлових будинків, що не мають вікон; з підземних тунелів; з боку магістралей за наявності спеціальних завантажувальних приміщень. Допускається не передбачати зазначені завантажувальні приміщення при площі вбудованих громадських приміщень до 150м².

5.42 Приміщення громадського призначення, крім приміщень громадського призначення гуртожитків і житлових будинків для осіб літнього віку та осіб з інвалідністю, повинні мати окремі входи та евакуаційні виходи, ізольовані від житлової частини будинку та забезпечені розрахунковою кількістю машиномісць на автостоянках для відвідувачів та співробітників.

5.43 Вбудовані і вбудовано-прибудовані приміщення громадського призначення повинні мати окремі шляхи евакуації, ізольовані від житлової частини будинку.

Не допускається обслуговування системами протидимного захисту житлової частини вбудовано-прибудованих приміщень громадського призначення.

(Пункт 5.43 змінено, Зміна № 1)

5.44 Конструкції суміщеного покриття стилобату повинні мати клас вогнестійкості не менше класу вогнестійкості міжповерхового перекриття будинку з межею поширення вогню М0.

(Пункт 5.44 змінено, Зміна № 1)

5.45 Рівень покрівлі вбудовано-прибудованої частини будинку не повинен перевищувати позначку підлоги розташованих вище житлових приміщень основної частини будинку. Матеріали покриття повинні мати показники пожежної небезпеки не вище ніж Г1 (для утеплювача); РП 1 (для поверхневих шарів конструкцій покрівлі). Покриття повинне мати захисний шар, що запобігає сонячному перегріву.

5.46 Інженерні комунікації приміщень громадського призначення, що проходять через житлову частину, або житлової частини, що проходять через вбудовані приміщення, повинні бути прокладені у самостійних шахтах, обгороджених протипожежними перегородками 1-го типу та протипожежним перекриттям 3-го типу.

5.47 Висота приміщень, розташованих у підземних, підвальних і цокольних поверхах, не призначених для розміщення в них приміщень, зазначених у 5.37, а також технічного підпілля від рівня підлоги до низу плити перекриття повинна бути не менше ніж 1,9 м; у разі розміщення в них індивідуальних теплових пунктів – не менше ніж 2,2м, у разі розміщення гаражів для автомашин і мотоциклів, що належать мешканцям, – відповідно до ДБН В.2.3-15.

(Пункт 5.47 змінено, Зміна №1)

5.48 Висота технічних поверхів визначається в кожному окремому випадку залежно від виду обладнання і комунікацій, розташовуваних в об'ємі технічного поверху, з урахуванням умов їх експлуатації.

5.49 У разі розташування нежитлових приміщень у житлових будинках, коли такі приміщення займають увесь поверх або декілька нижніх поверхів, останні рекомендується відокремлювати від житлових технічним поверхом. За відсутності технічного поверху під житловими приміщеннями з мокрими процесами (кухня, туалет, ванна, духова) слід передбачати вбудовані та вбудовано-прибудовані приміщення з мокрими процесами закладів громадського призначення.

5.50 У складі житлових будинків у межах території населеного пункту, віднесеного до відповідної групи з цивільного захисту, для укриття мешканців (населення), необхідно передбачати улаштування споруд подвійного призначення із захисними властивостями сховищ:

- для населеного пункту, віднесеного до групи особливої важливості з цивільного захисту, класу А-II;
- для населеного пункту, віднесеного до інших відповідних груп з цивільного захисту, класу А-IV;
- з конструктивними, планувальними та інженерними рішеннями згідно з ДБН В.2.2-5.

Під час проектування житлових будинків в населених пунктах, не віднесених до відповідних груп з цивільного захисту, для укриття мешканців слід передбачати улаштування споруд подвійного призначення із захисними властивостями протирадіаційних укриттів групи П-1, з конструктивними, планувальними та інженерними рішеннями згідно з ДБН В.2.2-5.

(Пункт 5.50 змінено, Зміна №1)

5.51 У сільських одноквартирних житлових будинках можливо передбачати вбудовано-прибудовані приміщення для індивідуальної трудової діяльності, що забезпечують сільськогосподарську діяльність (приготування кормів для тварин, лагодження засобів землеробства), обробку і реалізацію сільськогосподарської продукції (зберігання, консервування, пакування тощо), робочі місця для народних промислів (ткацтво, килимарство, вишивка, гончарство, ковальство, різьблення по дереву тощо), а також торговельних і обслуговуючих послуг, зазначених вище, дотримуючись відповідних нормативних вимог. Господарські та побутові приміщення, крім приміщень для утримання худоби та птиці, допускається розміщувати у цокольному та підвальному поверхах. Дозволяється розміщення погребів під господарськими будівлями, де не утримується худоба та птиця.

5.52 На експлуатованих покрівлях житлових будинків, покрівлях вбудовано-прибудованих

приміщень громадського призначення, а також при вхідній зоні, у літніх позаквартирних приміщеннях, у сполучних елементах між житловими будинками (у тому числі відкритих переходах) і відкритих нежитлових поверхах (першому та проміжних) житлових будинків допускається передбачати для мешканців будинку майданчики: спортивні, для відпочинку дорослих (озеленені), солярії, сушіння білизни, чищення речей, меблів і одягу згідно з вимогами ДБН В.2.6-220, ДСТУ-Н В.2.6-214.

5.53 Влаштування одного евакуаційного виходу з приміщення громадського призначення, розташованого у житловому будинку, допускається при дотриманні вимог ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.2-9.

5.54 У житлових будинках електрощитові, вентиляційні камери повинні відокремлюватись від інших приміщень протипожежними перегородками 1-го типу та протипожежними перекриттями 3-го типу, а двері виходів з технічних поверхів, виходів на покрівлю, горище, ніш інженерних комунікацій, позаквартирних комор повинні бути протипожежними 2-го типу для будинків I-II ступенів вогнестійкості, 3-го типу - для будинків інших ступенів вогнестійкості, за винятком V згідно з ДБН В.1.1-7.

Огороджувальні конструкції електрощитових систем протипожежного захисту будинків підвищеної поверховості і висотних житлових будинків повинні бути протипожежними з класом вогнестійкості не менше ніж REI (EI) 90 з протипожежними дверима 1-го типу.

(Пункт 5.54 змінено, Зміна № 1)

5.55

(Пункт 5.55 вилучено, Зміна № 1)

5.56 Для вентиляції холодного горища слід передбачати у зовнішніх стінах з кожного боку будинку отвори сумарною площею не менше ніж $1/500$ площі горищного перекриття, а в II, IV, V кліматичних районах та IIIБ кліматичному підрайоні, визначених згідно з ДСТУ-Н Б В.1.1-27, – не менше ніж $1/50$ площі горищного перекриття. Отвори огорожуються металевими сітками або іншими сітчастими елементами з метою запобігання проникненню в горище птахів і комах.

5.57 Не допускається проектувати теплі горища з випуском витяжного вентиляційного повітря в нього.

5.58 У кожній перегородці та внутрішній стіні технічного підпілля, за винятком протипожежних перешкод, необхідно передбачати під стелею вентиляційні отвори площею не менше ніж $0,02\text{ м}^2$.

У зовнішніх стінах підвалів та технічного підпілля, що не мають вентиляції, слід передбачати продухи загальною площею не менше $1/400$ площі підлоги технічного підпілля, підвалу, які рівномірно розташовують по периметру зовнішніх стін. Площа одного продуху повинна бути не меншою ніж $0,05\text{ м}^2$. Продухи огорожуються металевими сітками або іншими сітчастими елементами з метою запобігання проникненню в технічне підпілля або підвал тварин і комах. На всі прорізи, канали й отвори технічного підвалу і підпілля повинні бути встановлені сітки (розмір вічка $0,5\text{ см}$), що захищають будинки від проникнення гризунів.

6 ВИМОГИ МЕХАНІЧНОГО ОПОРУ ТА СТІЙКОСТІ

6.1 Конструктивні рішення житлових будинків необхідно розробляти на основі ефективних конструктивних систем відповідно до класу наслідків (відповідальності). При виборі конструктивних рішень житлових будинків необхідно враховувати місцеві природно-кліматичні умови згідно з вимогами ДСТУ-Н Б В.1.1-27 та інженерно-геологічні умови згідно з ДБН В.1.1-1, ДБН В.1.1-45, ДБН В.1.1-46, ДБН В.1.1-12, ДБН В.1.1-24.

Прийнята конструктивна система будинку повинна забезпечувати міцність, жорсткість і стійкість будівлі на стадії зведення і в період експлуатації при дії всіх розрахункових навантажень і впливів відповідно до ДБН В.1.2-9, ДБН В.1.2-14, ДСТУ-Н Б В.1.2-13.

6.2 Несучі конструкції будинку повинні бути запроектовані та збудовані таким чином, щоби в процесі його будівництва й у розрахункових умовах експлуатації була виключена можливість:

- руйнування або пошкодження конструкцій, що призводить до необхідності припинення експлуатації будинку;

- неприпустимого погіршення експлуатаційних властивостей конструкцій або будинку в цілому через деформації або виникнення тріщин.

Для забезпечення надійності конструкцій та елементів протягом терміну експлуатації будинку слід застосовувати матеріали, які мають необхідну довговічність і відповідають вимогам ремонтпридатності; всі з'єднання та вузли конструкцій, повинні мати термін служби, який відповідає терміну експлуатації будинку (див. розділ 11).

6.3 Конструкції будинку повинні бути розраховані на сприйняття постійних навантажень від власної ваги несучих та огорожувальних конструкцій; тимчасових рівномірно розподілених і зосереджених навантажень на перекриття; снігових і вітрових навантажень для даного кліматичного району будівництва, а також розраховані та оцінені на дотримання основної вимоги під час зведення та експлуатації під дією навантажень та впливів відповідно до вимог ДБН В.1.1-45, ДБН В.1.2-2, ДБН В.1.2-6, ДБН В.1.2-14.

6.4 Фундаменти будинку повинні бути запроектовані відповідно до вимог ДБН В.2.1-10, ДБН В.1.1-24, ДСТУ Б В.2.1-27, ДСТУ-Н Б В.1.1-40 з урахуванням фізико-механічних характеристик ґрунтів, характеристик гідрогеологічного режиму на площадці забудови, а також ступеня агресивності ґрунтів і підземних вод по відношенню до фундаментів та підземних інженерних мереж і повинні забезпечувати необхідну рівномірність осідання під елементами будинку.

6.5 При розрахунку конструкцій та основ будинків слід враховувати вказані у завданні на проектування можливості щодо розміщення камінів, важкого обладнання приміщень громадського призначення, вбудованих у житлові будинки; щодо кріплення важких елементів обладнання інтер'єру до внутрішніх стін і стелі, а також інші додаткові навантаження і впливи, не передбачені чинними нормативними документами.

6.6 У процесі розрахунку будинку заввишки більше ніж 40 м на вітрові навантаження, крім умов міцності та стійкості будинку і його окремих конструктивних елементів, повинні бути забезпечені обмеження рівня коливань перекриттів верхніх поверхів, обумовлені вимогами комфортності проживання.

При розробленні конструктивного рішення житлового будинку, що зводиться у звичайних умовах будівництва, слід керуватися ДБН В.1.1-7, ДБН В.1.2-6, ДБН В.1.2-7, ДБН В.2.1-10, ДБН В.1.2-14, ДБН В.1.2-2, ДБН В.2.6-220, ДБН В.2.6-161, ДБН В.2.6-162, ДБН В.2.6-198, ДСТУ Б В.1.2-3, ДСТУ-Н Б В.1.1-27, ДСТУ Б В.2.6-49, ДСТУ Б В.2.6-145.

6.7 В особливих умовах будівництва (сейсмічні райони, просідаючі ґрунти, підроблювані території) необхідно додатково керуватися ДБН В.1.1-24, ДБН В.1.1-45, ДБН В.1.1-46, ДБН В.1.1-12, ДСТУ Б В.2.1-27.

6.8 Огороджувальні конструкції житлових будинків слід проектувати із застосуванням матеріалів, що задовольняють вимоги енергоефективності (розділ 12), згідно з ДСТУ 2339, ДБН В.1.2-11, ДСТУ Б В.2.6-100, ДСТУ Б В.2.6-101), пожежної безпеки згідно з ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.6-31, ДБН В.2.6-33, а також санітарно-гігієнічних вимог згідно з ДСанПіН 8.2.1-181.

6.9 Конструктивна система житлових будинків повинна бути запроектована згідно з вимогами ДБН В.1.2-6 так, щоб забезпечити надійну експлуатацію, в тому числі її загальну стійкість при аварійних ненормованих локальних руйнівних навантаженнях на окремі несучі конструкції, як мінімум на час, необхідний для евакуації людей (вибухи різного типу, пожежі, падіння важких предметів, наїзди важкого транспорту).

6.10 При проектуванні гідроізоляції підземних частин житлових будинків при новому будівництві, реконструкції і капітальному ремонті слід керуватися ДСТУ Б В.2.6-193.

Гідроізоляцію підземних конструкцій слід виконувати при високому рівні ґрунтових вод, при можливому підтопленні і затопленні ділянки.

6.11 Конструкції дахів або парпетних частин будинків слід обладнувати стаціонарними пристроями для можливості кріплення технологічного устаткування, яке використовується при ремонтах і реконструкції фасадів згідно з ДСТУ Б В.2.6-52.

7 ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ БУДИНКІВ

7.1 При проектуванні реконструкції житлових будинків необхідно передбачати заміну або вдосконалення всіх існуючих інженерних систем і обладнання: каналізації, водопостачання (холодної і гарячої води), опалення, газових, електричних та інших.

7.2 За відсутності в житлових будинках підвалів і підпіль для прокладання внутрішніх інженерних комунікацій необхідно проектувати технічні підпілля або прохідні канали з відокремленими входами.

7.3 Для влаштування підвалів, підпіль і прохідних каналів у житлових будинках потрібно виконати розрахунки щодо можливості заглиблення або підсилення фундаментів.

Ліфти та підймальні пристрої

7.4 У житлових будинках з позначкою підлоги верхнього житлового поверху, яка перевищує на 8 м позначку підлоги першого поверху рекомендується встановлювати пасажирські ліфти, а в разі перевищення на 12 м і більше від позначки підлоги першого поверху – їх встановлення обов'язкове. Ліфти, їх обладнання, розміщення машинного та блочного приміщень та сходів між цими приміщеннями слід влаштовувати згідно з вимогами ДБН В.2.2-40, ДСТУ ISO 4190-1, ДСТУ Б В.2.6-52, ДСТУ EN 81-20. Щонайменше один ліфт у під'їзді має відповідати вимогам ДСТУ EN 81-70.

У житлових будинках (крім одноквартирних), починаючи з другого поверху, рекомендується влаштовувати пожежні ліфти згідно з ДСТУ-Н Б В.2.2-38, ДСТУ EN 81-72 для пересування та організації проведення рятувальних робіт, у тому числі маломобільних груп населення.

(Пункт 7.4 змінено, Зміна № 1)

7.5 У разі застосування підйомника у вигляді платформи, що переміщується вертикально, похило або вздовж сходового маршу, ширина такої платформи повинна бути не менше ніж 0,9 м, глибина – не менше ніж 1,2 м. Такі пристрої слід улаштовувати згідно з вимогами ДСТУ EN 81-41, ДСТУ EN 81-40.

(Пункт 7.5 змінено, Зміна № 1)

7.6 Кількість ліфтів та їх характеристики (вантажопідйомність, швидкість та призначення) залежно від поверховості будинку і кількості мешканців у ньому слід приймати згідно з діаграмами, наведеними у ДСТУ ISO 4190-6 та додатку Б цих норм.

При визначенні за цими діаграмами кількості і характеристик пасажирських ліфтів допускається замість ліфтів вантажопідйомністю 630 кг застосовувати ліфти вантажопідйомністю 400 кг (якщо в під'їзді два і більше ліфтів), а замість ліфтів зі швидкістю руху 2,5м/с застосовувати ліфти зі швидкістю 1,6м/с за відповідності цих ліфтів вимогам, що ставляться до ліфтів, які встановлюються у житлових будинках зазначеної в діаграмах поверховості.

При встановленні декількох ліфтів в одному під'їзді ліфти вантажопідйомністю 1000 кг або один із групи ліфтів вантажопідйомністю 1000 кг повинні мати габаритні розміри кабіни (у ширину × у глибину) не менше ніж 2100 мм × 1100 мм або 1100 мм × 2100 мм.

7.7 У житлових будинках, що реконструюють, при встановленні ліфтів у приставних або підвісних шахтах рівень першої зупинки ліфта повинен бути не вище рівня проміжної площадки сходової клітки між першим і другим поверхом, а вантажопідйомність, швидкість і габаритні розміри кабіни можуть відрізнятись від вимог ДСТУ ISO 4190-6.

7.8 Дopusкається сполучення ліфтами підземного гаража (паркінгу), який розташовано в цокольному або в підвальному, підземному поверсі, з першим поверхом житлового будинку за умови влаштування на поверсі гаража (паркінгу) перед шахтами ліфтів протипожежних тамбур-шлюзів 1-го типу (з підпором повітря у разі пожежі не менше ніж 20 Па). При цьому на першому поверсі будинку не слід передбачати вихід з ліфтів паркінгу до загального ліфтового холу пожежного ліфта.

Дopusкається сполучення житлових поверхів будинку і підземного гаража (паркінгу), що має не більше двох підземних поверхів, відповідно до вимог ДБН В.2.3-15.

(Пункт 7.8 змінено, Зміна № 1)

7.9 У будинках умовною висотою понад 26,5 м виходи із ліфтів слід передбачати через ліфтові

холи.

Розміри ліфтових холів/поверхових площадок в залежності від кількості та типів ліфтів слід приймати згідно з ДСТУ ISO 4190-1. У випадку розташування групових ліфтів напроти один одного слід керуватись вимогами 4.3.3.2 ДСТУ ISO 4190-1. Для групових ліфтів, що розташовані напроти один одного ширина ліфтового холу/поверхової площадки рекомендується не більше ніж 4,5 м.

Ліфтові холи пожежних ліфтів повинні бути обладнані переговорними пристроями з приміщенням чергового персоналу (консьєрж, пожежний пост).

(Пункт 7.9 змінено, Зміна № 1)

7.10 Шахти і машинне приміщення ліфтів не повинні бути розташовані безпосередньо над житловими кімнатами, під ними, а також суміжно з ними.

При проектуванні багаторівневих квартир, а також однорівневих, які розташовані у мансардному поверсі, допускається розміщення машинного приміщення ліфтів на поверсі квартири за умови виконання заходів, підтверджених відповідними розрахунками, що виключають проникнення до неї структурних шумів, а також повітряних шумів, які перевищують допустимі санітарно-гігієнічні рівні.

7.11 У житлових будинках з багаторівневими квартирами на верхніх поверхах зупинку пасажирських ліфтів допускається передбачати на одному з поверхів квартир. У цьому випадку поверховість будинку для вибору ліфтів згідно з додатком Б визначається за поверхом верхньої зупинки.

У житловому мансардному поверсі однорівневих квартир допускається не передбачати зупинки ліфтів, якщо висота від рівня останньої зупинки ліфтів до рівня входу до квартири не перевищує 3,0 м.

7.12 При проектуванні спеціалізованих житлових будинків або групи квартир заввишки у два поверхи і більше для осіб з інвалідністю на кріслах колісних передбачають влаштування одного з пасажирських ліфтів із габаритними розмірами кабіни (у ширину × у глибину) 2100 мм × 1100 мм або 1100 мм × 2100 мм із шириною дверей не менше ніж 900 мм.

7.13 У житлових будинках з умовною висотою понад 47м (16 поверхів та вище) слід передбачати пожежний ліфт вантажопідйомністю не менше ніж 1000 кг, який улаштовується згідно з ДСТУ-Н Б В.2.2-38 та відповідає нормам безпеки ДСТУ EN 81-72.

7.14 При реконструкції будинків входи в машинні приміщення ліфтів допускається передбачати з горищних приміщень за умови, що двері машинних відділень – протипожежні 1-го типу, а огорожувальні конструкції мають клас вогнестійкості не менше REI 60.

Сміттєзбирання

7.15 Необхідність влаштування смітєпроводу в житлових будинках визначається з урахуванням прийнятої в населеному пункті системи сміттєзбирання та вимогами ДСанПіН 145, ДБН В.2.2-6.

Обладнання смітєпроводу обов'язково у спеціалізованих будинках для осіб з інвалідністю та осіб літнього віку.

Допускається зберігати наявну систему сміттєзбирання в разі надбудови будинку мансардним поверхом.

7.16 Смітєпровід повинен бути обладнаний пристроєм для періодичного промивання, очищення, дезінфекції та допускають використання засобів малої механізації відповідно до вимог ДСанПіН 145 і автоматичного пожежогасіння стовбура відповідно до вимог ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.5-64, ДСТУ Б В.2.5-34.

7.17 Стовбур смітєпроводу повинен бути з негорючих матеріалів, повітро-непроникним, звукоізованим від будівельних конструкцій, мати клас вогнестійкості не менше ніж E45, закінчуватися шибером у сміттєзбірній камері з протипожежним клапаном з класом вогнестійкості EI 45 згідно з ДСТУ Б В.2.5-34.

Кришки завантажувальних клапанів смітєпроводів на площадках сходових кліток повинні бути виконані з негорючих матеріалів і мати щільний притул, забезпечений герметизуючими і амортизуючими прокладками.

7.18 Сміттєзбірну камеру слід розмішувати безпосередньо під стовбуром смітєпроводу з

підведенням до неї гарячої і холодної води та водовідводів (улаштування трапів у підлозі). Сміттєзбірну камеру не допускається розташовувати суміжно і під житловими кімнатами. Висота камери у просвіті повинна бути не менше ніж 1,95 м.

Сміттєзбірна камера повинна мати самостійний зовнішній вхід із дверима, які відчиняються назовні, ізольованими від входу до будинку і вікон, літніх приміщень сусідніх квартир глухою стінкою (екраном), і відокремлюватися протипожежними перегородками і перекриттями з класами вогнестійкості не менше ніж EI 60 (для перегородок), REI 60 (для перекриттів) і мати групу за межею поширення вогню – M0. У разі розміщення сміттєзбірної камери під маршами (площадками) сходових кліток перекриття над нею повинні бути протипожежними класом вогнестійкості REI 150 – у будинках I ступеня вогнестійкості, REI 120 – у будинках інших ступенів вогнестійкості, крім V.

Відстань від дверей квартири або кімнати гуртожитку до найближчого завантажувального клапана сміттєпроводу не повинна перевищувати 25 м.

Водопостачання і каналізація

7.19 Житлові будинки повинні обладнуватися системами холодного та гарячого водопостачання, каналізації, водостоками та внутрішнім проти-пожежним водопроводом, що проектується згідно з вимогами ДБН В.2.5-64, ДБН В.2.5-74, ДБН В.2.5-75.

Протипожежні вимоги до системи водопостачання житлових будинків викладені у розділі 8.

Вбудовані у житлові будинки приміщення громадського призначення повинні обладнуватися системами водопостачання і каналізації згідно з нормами проектування цих приміщень та ДБН В.2.5-64.

Водопостачання творчих майстерень, які розташовуються на верхньому та мансардному житловому поверсі, допускається забезпечувати від загальнобудинкових систем водопостачання з влаштуванням окремих вузлів обліку.

(Пункт 7.19 змінено, Зміна № 1)

7.20 У приміщенні насосних установок слід застосовувати обладнання з характеристиками, які виключають проникнення до житлових приміщень шуму та вібрації, що перевищують встановлений ДБН В.1.1-31 допустимий рівень для нічного часу.

7.21 Системи гарячого водопостачання слід проектувати з циркуляційними стояками. Допускається прокладати циркуляційні стояки поруч з водорозбірними або у водорозбірних стояках. Застосовані рушникосушильники повинні відповідати вимогам ДБН В.2.5-64, ДБН В.2.5-67.

7.22 Облаштування квартирних лічильників води слід здійснювати відповідно до ДБН В.2.5-64 .

7.23 В одноквартирних будинках, приєднаних до індивідуального водозабору, систему водопостачання слід проектувати з мембранним пневмобаком і насосом, автоматично керованим щодо тиску.

При проектуванні одноквартирних індивідуальних будинків у місцевості, де немає каналізації, допускається влаштування в цих будинках люфт-клозетів з вигребами, які повинні розташовуватися біля заднього чи бічного фасаду із північного боку. Корисна місткість вигребу визначається із розрахунку 0,5 м³ на особу при очищенні вигребу один раз на рік і 0,25 м³—при очищенні два рази на рік. Дно вигребу повинно бути водонепроникним і розташовуватися вище рівня ґрунтових вод не менше ніж на 0,5 м.

7.24 Стояки побутової каналізації із пластмасових труб, що проходять через міжповерхові перекриття, повинні прокладатися відповідно до ДБН В.2.5-64 і ДБН В.1.1-7.

Прокладання стояків із пластмасових труб не допускається через приміщення закладів громадського призначення, які вбудовані (вбудовано-прибудовані) у житлові будинки.

Системи виробничої каналізації вбудованих приміщень громадського призначення повинні проектуватися окремими від систем каналізації житлових будинків із самостійними випусками (допускається в один каналізаційний колодязь). Можливість прокладання каналізаційних трубопроводів через приміщення різного призначення в нормована вимогами ДБН В.2.5-64.

Системи побутової каналізації творчих майстерень, які розташовуються на верхньому та мансардному житловому поверсі, допускається приєднувати до загальнобудинкової системи

господарсько-побутової каналізації.

(Пункт 7.24 змінено, Зміна № 1)

7.25 Не допускається розміщувати оголовки витяжних частин каналізаційних стояків прибудованих приміщень перед вікнами квартир. Витяжну частину виробничої і побутової каналізації вбудованих приміщень допускається об'єднувати з каналізаційними стояками житлового будинку. Не допускається оголовки витяжних частин каналізаційних стояків розміщувати на горіщі.

Опалення, вентиляція і кондиціонування

7.26 Житлові будинки повинні обладнуватись системами опалення, вентиляції, кондиціонування, охолодження повітря, внутрішнього тепло- та холодопостачання згідно з вимогами ДБН В.2.5-67.

(Пункт 7.26 змінено, Зміна № 1)

7.27 Протипожежні вимоги до систем опалення, охолодження, внутрішнього теплопостачання, вентиляції та кондиціонування житлових будинків викладені у розділі 8.

7.28 Системи опалення, охолодження, внутрішнього теплопостачання, вентиляції та кондиціонування вбудованих в житлові будинки приміщень громадського призначення повинні обладнуватись відповідно до норм проектування цих приміщень та забезпечувати параметри їх мікроклімату, які слід приймати згідно з ДБН В.2.5-67 та ДСТУ Б EN 15243.

Системи охолодження або кондиціонування повітря житлових будинків повинні проектуватись за завданням на проектування та із дотриманням вимог ДБН В.2.5-67 та НПАОП 0.00-1.51.

Розрахункові результуючі температури приміщень для проектування опалення і вимоги до повітрообміну в них слід приймати згідно з таблицею 2.

Таблиця 2 – Розрахункові результуючі температури для проектування опалення і вимоги до повітрообміну в приміщеннях

Приміщення	Розрахункова результуюча температура приміщення, °С, у житлі для		Вимоги до повітрообміну			
			Мінімальна кратність повітрообміну для розрахунку тепловтрат, год ⁻¹		Мінімальна витрата повітря та кратність повітрообміну для підбору обладнання, повітроводів у житлі для	
	здорових людей	осіб з інвалідністю та людей літнього віку	системи вентиляції		здорових людей	осіб з інвалідністю та людей літнього віку
			механічна	природна		
Загальна кімната, спальня, дитяча, кабінет	22 ± 2	22 ± 1	0,5	0,5	0,6	0,7
Кухня, кухня-їдальня (вітальня) об'ємом не більше 20 м ³	19,5 ± 3	19,5 ± 1,5	1,0	1,5	72 м ³ /год або 60 м ³ /год	100,8 м ³ /год або 72 м ³ /год
Ванна	25 ± 1,5 ²⁾	25 ± 0,5	0,5	1,5	54 м ³ /год	72 м ³ /год
Туалет	22 ± 2	22 ± 1	0,5	1,5	36 м ³ /год	50,4 м ³ /год
Суміщений санвузол	25 ± 1,5 ²⁾	25 ± 0,5	0,5	1,5	90 м ³ /год	122,4 м ³ /год

Кінець таблиці 2

Вестибюль, загальний коридор, сходові клітки, передпокої квартири	19,5 ± 4	19,5 ± 3	-	-
Приміщення чергового персоналу (консьєржа)	22 ± 2		0,5	0,5
Незадимлювана сходові клітка Н1	14 ³⁾		-	-
Машинне приміщення ліфтів ⁴⁾	5 ⁴⁾		-	0,5 год ⁻¹
Сміттєзбірна камера, приміщення	5		-	1 год ⁻¹
Опалюваний гараж-стоянка	5		-	За розрахунком
Електрощитова	5		-	0,5 год

У кухнях з електроплитами

²⁾ Термічний опір внутрішніх конструкцій, що розділяють приміщення, окрім приміщень квартири, розрахункова результуюча температура в яких відрізняється на 3°C та більше від температури у ванній кімнаті, суміщеному санвузлі або басейні, повинен відповідати вимогам ДБН В.2.6-31 до таких конструкцій.

³⁾ Температура повітря у незадимлюваних сходових клітках типу Н1 не нормується за умови, що їх стіни, які примикають до опалювальних приміщень і мають термічний опір, відповідно до вимог ДБН В.2.6-31 для внутрішніх конструкцій, що розділяють приміщення, розрахункова температура в яких відрізняється на 3° С та більше.

У теплий період року температура в машинному приміщенні ліфтів не повинна перевищувати 35°C.

Примітка 1. У теплотехнічних розрахунках огорожувальних конструкцій житлових приміщень приймають відносну вологість 55%.

Примітка 2. Указані значення кратності повітрообміну віднесені до внутрішнього об'єму приміщення. При застосуванні зовнішніх розмірів приміщення указані значення слід помножити на 0,8.

Примітка 3. Для теплого періоду року розрахункова результуюча температура приміщень не нормується, окрім будинків із системою охолодження або кондиціонування.

Примітка 4. У теплий період року при застосуванні системи охолодження або кондиціонування розрахункову результуючу температуру приміщень приймають 24,5 + 1°C для осіб з інвалідністю та людей літнього віку.

Примітка 5. Витрата та кратність повітря зазначена для приміщень без обладнання, в якому відбувається горіння з використанням повітря приміщення (камін, котел, газова колонка).

Примітка 6. Витрата та кратність повітря для приміщень зазначена мінімально допустимою. Достатність прийнятих для проектування витрати та кратності повітря перевіряють згідно з ДСТУ Б EN 15242, у тому числі для приміщень з обладнанням, в якому відбувається горіння з використанням повітря приміщення (камін, котел, газова колонка, газова плита).

7.29 Житлові будинки, що підключаються до систем централізованого та децентралізованого теплопостачання, в тому числі однієї будівлі з більше ніж одним внутрішнім контуром теплоспоживання, повинні мати ІТП відповідно до вимог ДБН В.2.5-39 та ДБН В.2.5-67.

(Пункт 7.29 змінено, Зміна № 1)

7.30 Убудовані в житлові будинки нежитлові приміщення повинні обладнуватися окремими від житлової частини будинку системами або відгалуженнями систем зі своїми засобами обліку теплоспоживання, які рекомендується розташовувати в загальному приміщенні ІТП.

Допускається забезпечувати теплопостачання вбудованих нежитлових приміщень, які розташовуються у габаритах однієї або двох квартир, а також творчих майстерень (на верхньому та мансардному житлових поверхах) від загальнобудинкових систем теплоспоживання.

Слід застосовувати незалежну схему приєднання будь-яких систем теплоспоживання для будинків, які підключаються до теплової мережі вперше. Слід застосовувати теплообмінники. Типорозмір теплообмінників слід оптимізувати з урахуванням мінімізації споживання електроенергії на циркуляцію теплоносія згідно з ДСТУ Б EN 15316-2-3.

При новому будівництві допускається приєднувати системи тепло-споживання до автономного джерела тепла у вигляді дахової котельні. При такому приєднанні ІТП повинно бути встановлено в окремому приміщенні.

Автоматичне обмеження температури теплоносія, що повертається в тепломережу, допускається передбачати або в інженерній системі будівлі, або в ІТП, чи комбіновано з урахуванням ДБН В.2.5-67.

(Пункт 7.30 змінено, Зміна № 1)

7.31 При централізованому теплопостачанні, а також при теплопостачанні від дахових, вбудованих та прибудованих котельних установок слід застосовувати засоби обліку (розподілення) витрати теплової енергії та облаштовувати їх відповідно до ДБН В.2.5-67. Місця облаштування засобів обліку (розподілення) витрати теплової енергії повинні знаходитись поза межами квартир. В умовах реконструкції систем опалення житлових будівель допускається влаштування засобів обліку (розподілення) витрати теплової енергії в межах квартир.

Загальнобудинковий теплотічильник при теплопостачанні від дахових, вбудованих та прибудованих котельних допускається встановлювати у приміщеннях зазначених котельних, які повинні відповідати вимогам ДБН В.2.5-77.

(Пункт 7.31 змінено, Зміна № 1)

7.32 Магістральні розподільні між квартирами та збірні з них трубопроводи центральних систем (обслуговують дві та більше квартири) необхідно прокладати за їх межами. Ці трубопроводи не допускається замонолічувати у будівельній конструкції.

7.33 Вентиляцію квартири рекомендується організовувати таким чином (перелік надано за зростанням енергоефективності):

а) природною витяжною вентиляцією з кухні, туалету, суміщеного санвузла, ванної кімнати/душової з природним періодичним припливом зовнішнього повітря через відчинені кватирки, стулки чи балконні двері при провітрюванні квартири.

Слід додатково застосовувати:

- віконні контакти балконних дверей;
- автоматичні регулятори температури повітря на опалювальних приладах з функцією провітрювання;

б) природною витяжною вентиляцією з кухні, туалету, суміщеного санвузла, ванної кімнати/душової з природним постійним або змінним припливом зовнішнього повітря через:

- вікна з відповідною функцією фурнітури та за недостатності потрібного повітрообміну, з постійним або змінним припливом зовнішнього повітря через додаткові повітряні клапани (вентиляційні канали) у вікнах або стінах;
- вентиляційні канали (клапани);

Слід застосовувати повітряні клапани (вентиляційні канали) із захистом від потрапляння води із зовні у приміщення;

в) механічною витяжною вентиляцією, з кухні, туалету, суміщеного санвузла, ванної кімнати/душової (за наявності окремого витяжного каналу) та природним припливом зовнішнього повітря через:

- конструктивно передбачені у вікнах/балконних дверях, регульовані жалюзі або ґратки із зворотними клапанами;
- регульовані повітрязабірні пристрої в зовнішніх стінах;

– регульовані стулки вікон;

г) механічною припливно-витяжною вентиляцією з утилізацією теплоти повітря, що видаляється.

7.34 Витяжні канали слід розміщувати у внутрішніх стінах/перегородках будинку або примикати до них. Допускається примикати вентиляційним каналом до зовнішньої стіни, ділянка якої у місці примикання має опір теплопередачі на 20 % більший за мінімальне його значення, нормоване ДБН В.2.6-31 для житлових будинків. Ділянки витяжних каналів, що прокладають над покрівлею, на горищі, а також поблизу охолоджуваної поверхні зовнішніх стін, слід проектувати з тепловою ізоляцією, що виключає утворення конденсату при відносній вологості витяжного повітря до 70 %.

При застосуванні вентиляційних каналів видаляти повітря з кожної кухні, ванної кімнати, туалету або з суміщеного санвузла слід індивідуальним вертикальним витяжним каналом-супутником із викидом повітря в атмосферу або у збірну вентиляційну шахту з приєднанням кожного витяжного каналу однієї квартири до збірної шахти на відстані по вертикалі не менше ніж 2 м від витяжних ґрат. Для суміжних приміщень ванної кімнати та туалету однієї квартири допускається проектувати один загальний вертикальний витяжний канал з туалету при забезпеченні перетікання повітря з верхньої зони ванної кімнати до туалету і через канал з ґратками з обох боків.

Індивідуальні витяжні канали і збірні вентиляційні шахти мають виконуватися у будівельних конструкціях.

7.35 При застосуванні природної витяжної вентиляції у кухнях і зонтів/витяжок над кухонними плитами з механічною витяжною вентиляцією для зонтів/витяжок слід передбачати індивідуальні вертикальні витяжні канали-супутники з викидом повітря в атмосферу або у збірну вентиляційну шахту з приєднанням кожного витяжного каналу однієї квартири до збірної шахти на відстані по вертикалі не менше ніж 2 м від зонтів/витяжок. Ґратки/канали природної витяжної вентиляції квартири повинні бути оснащені зворотними клапанами.

7.36 При застосуванні зонтів/витяжок у кухнях їх слід встановлювати на висоті не менше ніж: 0,65 м над газовими та 0,47 м над електричними плитами. Ширина зонта/витяжки повинна бути не менше за ширину плити.

7.37 Улаштування системи вентиляції та необхідний повітрообмін у приміщеннях, які обладнані газовими приладами, повинні відповідати вимогам ДБН В.2.5-20.

7.38 Розташування місць забору та викиду повітря слід обирати відповідно до вимог ДБН В.2.5-67. Викиди вентиляційного повітря з ванної, туалету, суміщеного санвузла та кухні слід здійснювати над покрівлею будинку.

7.39 Витяжні вентиляційні системи з природним спонуканням повинні проектуватися з викидом повітря над покрівлею у місцях, де виключається виникнення зон вітрового підпору. Висоту вентиляційної труби системи витяжної природної вентиляції слід приймати згідно з ДБН В.2.5-67.

7.40 Ґратки, місцеві вентилятори, зонти/витяжки, які приєднані до вертикальних каналів та шахт, повинні мати знімні сітки (для періодичного очищення), що захищають від проникнення у квартири комах та гризунів.

7.41 Вентиляція вбудованих нежитлових приміщень повинна бути автономною.

7.42 Не допускається розташовувати витяжні шахти/повітроводи та димоходи із вбудованих приміщень перед вікнами квартир, а також прокладати повітроводи витяжної вентиляції вбудованих приміщень на фасадах проектного житлового будинку.

7.43 Місцеві вентилятори допускається застосовувати у витяжних системах з природним спонуканням у кухнях, ванних кімнатах, туалетах, суміщених санвузлах за умови, що питомі втрати тиску при русі повітря у збірній шахті під час роботи усіх приєднаних до неї місцевих вентиляторів не перевищуватиме 0,65 Па/м.

При застосуванні місцевих вентиляторів слід забезпечувати їх електричне живлення згідно з ДБН В.2.5-23.

7.44 Забороняється відводити продукти згоряння газу через зовнішні стіни при переплануванні

окремих квартир.

7.45 У житлових будинках допускається використання існуючих вентиляційних каналів при їх задовільному технічному стані та підтвердженні (після відповідних обстежень згідно з ДБН В.2.5-67) їх відокремленості і працездатності. Вентиляційні канали в конструкціях стін, що не використовуються, повинні бути закладені в місцях їх з'єднання з вентиляційними шахтами.

При надбудовах житлових будинків слід улаштовувати окремі вентиляційні канали, якщо неможливо збільшити переріз існуючих каналів.

Газопостачання

7.46 Розроблення проектів внутрішнього газопостачання житлових будинків виконують відповідно до ДБН В.2.5-20.

7.47 У разі проектування реконструкції житлових будинків з переплануванням окремих квартир із газифікованими кухнями або кухнями-їдальнями необхідно передбачити витяжну вентиляцію.

7.48 При новому будівництві або реконструкції у спеціалізованих житлових будинках будь-якої поверховості з квартирами для осіб літнього віку і та осіб з інвалідністю рекомендується передбачати оснащення квартир (житлових осередків гуртожитків) електроплитами відповідно до вимог ДБН В.2.5-23.

Електропостачання, електрообладнання та електроосвітлення

7.49 Електропостачання, електрообладнання, електроосвітлення житлових будинків слід проектувати згідно з ПУЕ, НПАОП 40.1-1.32, ДБН В.2.5-23, ДБН В.2.5-24, ДБН В.2.5-28, ДБН В.2.5-56, ДСТУ Б В.2.5-82.

7.50 У кухнях житлових будинків заввишки 11 поверхів і більше, у гуртожитках, будинках для осіб літнього віку та осіб з інвалідністю (незалежно від поверховості) необхідно передбачати встановлення електроплит. У житлових будинках змінної поверховості з висотою однієї із частин 11 поверхів і більше електроплити слід використовувати в усіх частинах будинку.

Допускається встановлення електроплит у будинках будь-якої поверховості, обладнаних централізованим опаленням і централізованим гарячим водопостачанням згідно із завданням на проектування.

7.51 Електричні мережі будинку і квартир повинні обладнуватися пристроями захисного вимикання (ПЗВ) згідно з ПУЕ, НПАОП 40.1-1.32, ДБН В.2.5-23.

7.52 У приміщеннях квартир і гуртожитків повинні застосовуватися штепсельні розетки з контактами заземлення на 10/16 А, 250 В відповідно до вимог ДБН В.2.5-23 і ДСТУ Б В.2.5-82.

7.53 Блискавкозахист житлових будинків повинен бути виконаний з урахуванням наявності телевізійних антен і трубостояків мережі проводового мовлення згідно з ДСТУ EN 62305-1, ДСТУ ІЕС 62305-2, ДСТУ EN 62305-3, ДСТУ EN 62305-4.

(Пункт 7.53 змінено, Зміна № 1)

7.54 Проекти автоматики і диспетчеризації житлових будинків виконують з урахуванням ДСТУ-Н Б В.2.5-37.

Системи зв'язку та сигналізації

7.55 Житлові будинки обладнують мережами і пристроями телекомунікацій загального користування (зв'язку, телебачення, проводового мовлення), а за необхідності, влаштовують окремі приміщення для їх організації.

Технічні можливості мереж і пристроїв телекомунікацій загального користування повинні відповідати нормам, що дозволяють організувати надання програмних та електронних комунікаційних послуг.

(Пункт 7.55 змінено, Зміна № 1)

7.56 Згідно із завданням на проектування окремі житлові будинки (квартири) можуть бути обладнані мережами і пристроями:

- аудіо (аудіо-відео)-замково-переговорних систем;
- технічних засобів охоронної сигналізації та відеоспостереження.

7.57 Розрахунок ємності лінійних споруд мережі зв'язку житлових будинків слід виконувати

згідно з ГБН В.2.2-34620942-002 із забезпеченням можливості встановлення у кожній квартирі одного абонентського кінцевого пристрою (якщо, інше не обумовлено завданням на проектування).

Установлення абонентських кінцевих пристроїв повинно бути передбачене у приміщеннях чергового персоналу і у приміщеннях технологічних служб відповідно до вимог ДБН В.2.5-56.

7.58 Розрахунок домових розподільних мереж (ДРМ) телебачення житлових будинків слід виконувати з урахуванням можливості встановлення у кожній квартирі не менше двох приєднувальних пристроїв при одному кабельному вводі до квартири (якщо інше не обумовлено завданням на проектування).

7.59 Проектом у квартирах повинно бути передбачено установлення приєднувальних пристроїв для підключення абонентського кінцевого обладнання до телекомунікаційної мережі проводового радіомовлення.

7.60 Вертикальне прокладання мереж зв'язку та сигналізації у житлових будинках рекомендується передбачати приховано в окремих трубах-стояках із влаштуванням поверхових розподільних монтажних шаф систем зв'язку та сигналізації (окремих або суміщених з електрообладнанням).

7.61 Прокладання мереж зв'язку та сигналізації від поверхових розподільних шаф і вводи їх до квартир повинні виконуватися приховано.

Конструкції вводів повинні забезпечувати вільне прокладання, доповнення і заміни кабелів і проводів абонентських мереж.

7.62 Проектом необхідно передбачати заходи, що виключають несанкціоноване проникнення в монтажні розподільні шафи й інші споруди, приміщення або до обладнання мереж зв'язку та сигналізації.

7.63 Приймальне обладнання та мережі систем телебачення (у тому числі і супутникового) у будинках рекомендується забезпечувати колективним користуванням вказаними системами. Використання індивідуальних приймальних систем допускається в одноквартирних житлових будинках.

7.64 Антенні пристрої систем ефірного телебачення, супутникового зв'язку і телебачення повинні розташовувати в тих місцях, де вони не погіршують архітектурного вигляду будинків. Розміщувати їх необхідно на даху будинків, з урахуванням додаткових механічних навантажень. Розміщення антенних пристроїв на фасадних стінах, балконах не допускається.

7.65 Блискавкозахист радіостояків ліній мережі проводового мовлення, щогл телеантен (у тому числі і супутникових) виконують згідно з ДСТУ EN 62305-1, ДСТУ EN 62305-3, ДСТУ EN 62305-4, ДСТУ ІЕС 62305-2.

Заходи щодо вирівнювання потенціалів металевих частин обладнання систем зв'язку та сигналізації згідно з НПАОП 40.1-1.32 визначаються комплексно для всього електрообладнання будинку, а також інших металевих конструкцій.

(Пункт 7.65 змінено, Зміна № 1)

7.66 Системами охоронної сигналізації не нижче 2-го класу безпеки відповідно до ДСТУ EN 50131-1 повинні обладнуватися приміщення для розміщення обладнання систем протипожежного захисту, електрощитові, венткамери систем протидимного захисту, входи до технічних поверхів і виходи на покрівлю будинку, входи до машинного відділення ліфтів та ін. з підключенням на пункт чергового об'єднаної диспетчерської сигналізації або на пункт спостереження та приймання тривожних сповіщень суб'єктів господарювання, що займаються охоронною діяльністю.

Організаційно-технічні заходи щодо підключення систем охоронної сигналізації до пунктів спостереження та приймання тривожних сповіщень визначаються завданням на проектування.

7.67 Системи зв'язку та сигналізації нежитлових приміщень, що розташовуються у житлових будинках, слід виконувати згідно з ДБН В.2.2-9.

7.68 Вимоги щодо обладнання житлових будинків системами пожежної сигналізації, оповіщення про пожежу та керування евакуацією людей визначаються згідно з ДБН В.2.5-56.

7.69 У житлових будинках з умовною висотою понад 26,5 м з квартирами у двох та більше рівнів потрібно передбачати встановлення пожежних сповіщувачів та світлових (мовленнєвих) оповіщувачів у приміщеннях зі сходами на кожному рівні згідно з ДБН В.2.5-56.

(Пункт 7.69 додано, Зміна № 1)

8 ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА

8.1 При проектуванні житлових будинків слід виконувати вимоги, викладені у ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.5-56. Для вбудованих і вбудовано-прибудованих нежитлових приміщень, крім вимог зазначених норм, також слід дотримуватись вимог 5.39-5.42.

(Пункт 8.1 змінено, Зміна № 1)

8.2 Площа поверху (в межах протипожежного відсіку) залежно від ступеня вогнестійкості та умовної висоти для будинків повинна бути не більшою за вказану в таблиці 3.

Таблиця 3 – Нормована площа поверху залежно від ступеня вогнестійкості та поверховості будинків

Ступінь вогнестійкості будинку	Найбільша кількість поверхів (умовна висота)	Найбільша площа поверху (в межах протипожежного відсіку), м ²
I	25 (до 73,5 м умовної висоти)	2200
II	10	2200
III	5	1800
IIIб, IV	1	1400
IIIб, IV	2	1000
IIIa, IVa, V,	1	1000
V	2	800

У житлових будинках I ступеня вогнестійкості міжсекційні ненесучі стіни в межах протипожежного відсіку і перегородки, що відокремлюють загальні коридори від інших приміщень, повинні мати клас вогнестійкості не менше ніж EI 60. У житлових будинках II й III ступенів вогнестійкості зазначені стіни і перегородки повинні мати клас вогнестійкості EI 45.

8.3 Міжквартирні ненесучі стіни і перегородки у будинках I ступеня вогнестійкості повинні мати клас вогнестійкості EI 60, а у будинках II й III ступенів вогнестійкості – EI 45, групу за межею поширення вогню – M0.

У будинках III ступеня вогнестійкості допускається передбачати міжквартирні перегородки групи M1.

Міжкімнатні (шафові, збірно-розбірні, із дверними прорізами і розсувні) перегородки в будинках усіх ступенів вогнестійкості допускається проектувати з горючих матеріалів.

У місцях прилягання однієї секції житлового будинку до іншої під кутом менше 180° необхідно дотримуватися вимог 6.13 ДБН В.1.1-7.

(Пункт 8.3 змінено, Зміна № 1)

8.4 У будинках I, II і III ступенів вогнестійкості для мансардного поверху слід приймати клас вогнестійкості несучих конструкцій і міжсекційних перегородок не менше ніж REI 45 і EI 45 відповідно, а групу за межею поширення вогню – M0.

Матеріали, що застосовують у покрівлі мансардного поверху, повинні мати показники пожежної небезпеки не вище ніж Г1 (для утеплювача), РП1, В1 (для поверхневих шарів конструкції покрівлі), а дерев'яні лати мансардного поверху повинні бути оброблені засобами вогнезахисту, які забезпечують I групу вогнезахисної ефективності.

8.5 Класи вогнестійкості та група за межею поширення вогню для конструкцій плит балконів, лоджій, а у галерейних будинках також для конструкцій плит галерей, повинні відповідати значенням, встановленим для конструкцій перекриттів будинків згідно з ДБН В.1.1-7.

8.6 Найбільші відстані від дверей квартир і кімнат гуртожитків до виходу у сходову клітку або назовні слід приймати за таблицею 4.

Таблиця 4 – Найбільша відстань від дверей квартир і кімнат гуртожитків до виходу у сходову клітку або назовні

Ступінь вогнестійкості будинку	Найбільша відстань від дверей квартири або кімнати у гуртожитку до виходу, м	
	у разі розташування між сходовими клітками або зовнішніми виходами	у разі виходу до тупикового коридору або на галерею
I	40	25
II	40	25
III	30	20
IIIб, IV	25	15
IIIa, IVa, V	20	10

Примітка. Відстань від дверей квартир або кімнат у гуртожитку до сходової клітки визначається по коридору від дверей виходу з квартири (дверей кімнати у гуртожитку) до:

- дверей виходу на зовнішню повітряну зону сходової клітки типу Н1;
- дверей тамбуру сходової клітки типу Н2;
- дверей виходу до протипожежного тамбур-шлюзу сходової клітки типу Н3, Н4.

8.7 У житлових будинках і гуртожитках загальні коридори слід розділяти протипожежними перегородками на ділянки завдовжки не більше ніж 30 м одна від одної та від торців коридорів. Клас вогнестійкості таких протипожежних перегородок визначається як клас вогнестійкості загальних коридорів житлового будинку.

Під час визначення довжини ділянки коридору позаквартирні тамбури включають до загальної довжини такої ділянки.

(Пункт 8.7 змінено, Зміна № 1)

8.8 У житлових будинках I і II ступенів вогнестійкості умовною висотою до 9 м включно допускається влаштовувати сходові клітки типу СК2, що проектується згідно з ДБН В.1.1-7. При цьому, починаючи з другого поверху і вище, слід передбачати в кожній квартирі другий евакуаційний вихід згідно з 8.10, а), б), а також просвіт між маршами не менше 0,7 м або світлову шахту на всю висоту сходової клітки площею горизонтального перерізу не менше 2 м².

8.9 Двері сходових кліток, тамбурів при сходових клітках типу Н2 (див. 8.14) і двері квартир, кімнат гуртожитків (у разі, коли вихід із квартири, кімнати гуртожитку є безпосереднім виходом до сходової клітки) повинні бути без прорізів або з армованим склом, обладнані пристроєм для самозачинення й ущільненнями в притулах.

Примітка 1. До вхідних дверей квартир пред'являються вимоги щодо їх вогнестійкості (див. 9.10 цих норм).

Примітка 2. У сходових клітках типу Н2, протипожежних тамбур-шлюзах при входах до сходових кліток типу Н3, Н4 влаштовуються протипожежні двері 2-го типу (див. 6.4, табл. 3, 5 ДБН В.1.1-7).

У прорізах сходових кліток типів СК1, СК2 та сходових клітках із сходами типу С1 слід встановлювати двері.

(Пункт 8.9 змінено, Зміна № 1)

8.10 У житлових будинках з умовною висотою до 26,5 м включно та при загальній площі квартир на поверсі до 500 м² квартири можуть мати вихід в одну сходову клітку типу СК1, СК2 (з урахуванням 5.36 ДБН В.1.1-7) або Н1, Н2, Н3, Н4. З третього поверху і вище таких будинків слід проектувати другий евакуаційний вихід з кожної квартири, за який може бути прийнятий:

а) вихід з балконів (лоджій) квартир або безпосередньо з квартир через двері на зовнішні металеві маршові сходи, які ведуть до позначки підлоги другого поверху і мають ухил не більший 80°, ширину маршів і площадок не менше 0,6 м, висоту огорожі не менше 1,2 м. Двері виходу на

зазначені вище сходи повинні відповідати вимогам, що визначені цими нормами до входних дверей квартир (див.9.10), крім вимог до вогнестійкості;

б) при новому будівництві вихід з квартири на балкон, лоджію з суцільним (без прорізів) простінком завширшки не менше ніж 1,2 м між торцем балкона (лоджії) та прорізом, який виходить на балкон (лоджію), або не менше ніж 1,6 м між прорізами.

Частина зовнішньої стіни (простінок) повинна мати клас вогнестійкості не менше ніж EI 45. Простінок і вихід на балкон (лоджію), необхідно розташовувати в одній або паралельних площинах. Ширина (глибина) балкона (лоджії) повинна становити не менше ніж 1,5 м. Допускається виконувати засклення зазначених балконів (лоджій) за таких умов: засклення становить не менше ніж 50 % площі зовнішніх стін балконів (лоджій); влаштування вікон сумарною шириною не менше ніж 1,2 м (ширина щонайменше однієї стулки має бути не менше 0,8 м), що відчиняються у бік балкона (лоджії) та розташовані навпроти зазначеного вище простінку. На незасклених балконах (лоджіях) допускається встановлювати зовнішні блоки кондиціонерів квартир. При цьому дозволяється розташування простінку та виходу на балкон (лоджію) під кутом, за умови забезпечення довжини простінку не менше ніж 4 м.

в) вихід із заскленої частини балкону (лоджії) квартири через двері на площадку, що влаштовується уздовж зовнішньої стіни будинку, має глухий (без прорізів) простінок завширшки не менше 1,2 м між торцем площадки та прорізом, який виходить на площадку, або не менше 1,6 м між прорізами. Площадка повинна бути завширшки не менш ніж 1,2 м, мати огорожу заввишки не менше 1,2 м. На таких площадках допускається встановлювати зовнішні блоки кондиціонерів квартир;

г) вихід на сходи типу СЗ, які ведуть до позначки підлоги другого поверху, минаючи сходово-ліфтовий вузол будинку; при цьому у секціях з кількістю квартир на поверсі більше чотирьох також необхідно влаштовувати у квартирах на три кімнати і більше виходи згідно з 8.10 б) або 8.10 в).

Примітка 1. Зазначені у 8.10 а) сходи, в) площадки не враховуються при визначенні загальної площі квартир згідно з додатком А цих норм.

Примітка 2. Під час визначення необхідної кількості сходових кліток, у залежності від кількості квартир та їх загальної площі на поверсі, площу квартир слід приймати у межах одного поверху (незалежно від кількості рівнів квартири).

(Пункт 8.10 змінено, Зміна № 1)

8.10а Пожежобезпечна зона для осіб з інвалідністю в житлових будинках виконується згідно з ДБН В.2.2-40.

(Пункт 8.10а долучено, Зміна № 1)

8.11 У житлових будинках допускається влаштування квартир у двох і більше рівнях (поверхах). Для таких квартир допускається влаштування виходу у сходову клітку (безпосередньо, або через коридор) через один поверх, який може бути організований на першому (нижньому) або на другому рівні (поверсі) квартири. При цьому квартири на рівні поверху, що не має безпосереднього виходу у сходову клітку (безпосередньо, або через коридор) повинні бути забезпечені евакуаційним виходом згідно з 8.10 б) або 8.10 в).

Допускається влаштування внутрішньоквартирних сходів із ґвинтовими або забіжними сходишками, при цьому ширина проступу в середині сходишки повинна бути не менше ніж 0,18 м. Допускається передбачати внутрішньоквартирні сходи дерев'яними.

8.12 У житлових будинках з умовною висотою до 26,5 м включно при загальній площі квартир на поверсі 500 м² і більше загальні коридори (галереї) повинні мати виходи не менше ніж на дві сходові клітки типу СК1, СК2 (з урахуванням 5.36 ДБН В.1.1-7), Н1, Н2, Н3, Н4. При розміщенні сходової клітки типу СК1, СК2 (з урахуванням 5.36 ДБН В.1.1-7) у торці коридору будинку допускається при дотриманні вимог 8.6 улаштування другого виходу з поверху по сходах типу СЗ, які розташовані у протилежному торці коридору (галереї). За наявності на поверсі однієї звичайної сходової клітки типу СК1 в торцях коридору (галереї) слід передбачати виходи на зовнішні сходи типу СЗ при дотриманні вимог 8.6.

Загальна площа квартир на поверсі, що вказана у цьому пункті, може бути збільшена до 600 м², якщо на поверсі розміщено не більше чотирьох квартир.

(Пункт 8.12 змінено, Зміна № 1)

8.13 У житлових будинках з умовною висотою більше ніж 26,5 м при загальній площі квартир на поверсі менше ніж 500 м² квартири можуть мати вихід в одну сходову клітку типу Н1. При цьому для усіх квартир і приміщень загального користування гуртожитків, розташованих на третьому поверсі і вище, слід передбачати другий евакуаційний вихід згідно з 8.10 а), б), в).

При розміщенні незадимлюваної сходової клітки типу Н1 у торці коридору будинку, при дотриманні вимог 8.6, допускається влаштування другого виходу з поверху по сходах типу С3, які розташовані у протилежному торці коридора.

Загальна площа квартир на поверсі, що вказана у цьому пункті, може бути збільшена до 600 м², якщо на поверсі розміщено не більше чотирьох квартир.

8.14 У житлових будинках з умовною висотою більше 26,5 м при загальній площі квартир на поверсі 500 м² і більше слід передбачати не менше двох незадимлюваних сходових кліток; не менше 50 % з них повинні бути типу Н1, решту сходових кліток допускається проектувати типів Н2 або Н3, Н4. Незадимлювані сходові клітки у межах першого поверху повинні мати виходи безпосередньо назовні:

- вихід назовні з сходової клітки типу Н1 слід влаштовувати безпосередньо назовні на прилеглу до будинку територію. Сполучення цієї сходової клітки із вестибюлем будинку слід влаштовувати через повітряну зону. Допускається заповнення прорізу повітряної зони сходової клітки типу Н1 на першому поверсі металевими ґратами;

- сполучення сходових кліток типів Н2, Н3, Н4 з вестибюлем будинку організовується згідно з вимогами ДБН В.1.1-7;

- під час влаштування виходів на покрівлю пріоритет потрібно віддавати влаштуванню виходів із сходової клітки типу Н1.

Загальна площа квартир на поверсі, що вказана у цьому пункті, може бути збільшена до 600 м², якщо на поверсі розміщено не більше чотирьох квартир.

На кожному поверсі будинку вхід до сходової клітки типу Н2 слід передбачати через тамбур, двері цього тамбуру, з боку коридору будинку, виконуються згідно з 8.9.

(Пункт 8.14 змінено, Зміна № 1)

8.15 Огорожі балконів і лоджій у будинках заввишки три поверхи і більше повинні виконуватися з негорючих матеріалів.

Не допускається влаштування ґрат і зашklenня балконів, лоджій і галерей, які використовуються як зовнішні повітряні зони при сходових клітках типу Н1.

Об'ємно-планувальні рішення зовнішніх повітряних зон сходових кліток типу Н1 повинні відповідати вимогам ДБН В.1.1-7 та забезпечувати безпечну евакуацію по цим переходам, зокрема за рахунок площі відкритого прорізу не менше 2,6 м², що повинен розташовуватись симетрично відносно виходу з поверху та входу у сходову клітку і мати довжину не менше проектної відстані між осями дверей виходу з поверху та входу у сходову клітку.

(Пункт 8.15 змінено, Зміна № 1)

8.16 Проектування систем димо-,тепловидалення необхідно здійснювати згідно з ДБН В.2.5-56. При цьому видалення диму та гарячих газоподібних продуктів згоряння з поповерхових коридорів у будинках з незадимлюваними сходовими клітками слід передбачати через спеціальні шахти з примусовою витяжкою і клапанами, що влаштовуються на кожному поверсі із розрахунку одна шахта на 30 м довжини коридору.

Для кожної шахти тепло- та димовидалення згідно з вимогами ДБН В.2.5-56 слід передбачати автономний вентилятор. Шахти димовидалення повинні бути з негорючих матеріалів і мати клас вогнестійкості не менше ніж REI 60 (для стін), EI 60 (для перегородок, які встановлюються на перекриттях вогнестійкістю REI 60).

У будинках з умовною висотою до 26,5 м з коридорів завдовжки понад 12 м, не забезпечених

природним освітленням за 10.5, слід передбачати видалення диму згідно з 8.16, 8.18.

(Пункт 8.16 змінено, Зміна № 1)

8.17 Системи підпору повітря у ліфтові шахти, сходові клітки, тамбур-шлюзи і ліфтові холи житлових будинків та відповідні системи скидання надлишкового тиску з об'ємів, що захищаються, необхідно проектувати згідно з ДБН В.2.5-56 та 6.33 ДБН в.1.1-7.

Відчинення дверей протипожежних тамбур-шлюзів пожежних ліфтів, ліфтових холів, потрібно передбачати у напрямку руху до ліфтів, а на першому поверсі у напрямку виходу з будинку.

У житлових будинках вихід на сходи типу С1, що ведуть до першого поверху будинку, згідно з вимогами ДБН В.1.1-7, з цокольного, підвального, підземного поверхів повинен виконуватися через протипожежний тамбур-шлюз 1-го типу з підпором повітря під час пожежі. Різниця тисків між протипожежним тамбур-шлюзом і приміщенням поверху, як правило, має бути не менше ніж 20 Па за умови відчинення одних з дверей, а саме дверей до тамбур-шлюзу або із нього.

Вентиляційні установки підпору повітря і димовидалення згідно з ДБН В.2.5-56 повинні бути розташовані в окремих приміщеннях вентиляційних камер, відгороджених протипожежними перегородками 1-го типу та перекриттями 3-го типу, або на покрівлі будинку. Під час влаштування повітрязбірних пристроїв системи димовидалення слід унеможливити потрапляння продуктів горіння із витоків систем димовидалення до повітрязбірних пристроїв системи підпору чистого повітря. Допускається зовнішні вентилятори димовидалення та витoki диму розміщувати у верхній частині будинку з викидом витяжного повітря на відстані не менше ніж 10 м по горизонталі або 6 м по вертикалі від віконних прорізів та повітрязбірних ґрат припливних систем. Розміщувати вентилятори в приміщеннях, суміжних з квартирами, не допускається.

(Пункт 8.17 змінено, Зміна № 1)

8.18 Вимоги 8.12, 8.13, 8.16, 8.17 не поширюються на існуючі будинки заввишки 9 поверхів (10 поверхів будинків секційного типу для крупних і найкрупніших міст), що надбудовуються мансардним поверхом. При цьому квартири мансардного поверху повинні бути забезпечені другим евакуаційним виходом згідно з вимогами 8.10.

8.19 У будинках заввишки три поверхи і більше виходи з підвальних, цокольних поверхів не повинні сполучатися зі сходовими клітками житлової частини будинку, а мають улаштовуватися безпосередньо назовні. У будинках до п'яти поверхів включно ці виходи допускається влаштовувати через загальні сходові клітки житлової частини будинку з окремим виходом назовні, який відокремлюється від житлової частини сходової клітки суцільною протипожежною перегородкою 1-го типу на висоту одного поверху, а у будинках вище п'яти поверхів суцільною стіною, або перегородками, перекриттям, маршем, площадкою, з класом вогнестійкості REI 150 (EI 150).

Технічні, підвальні і цокольні поверхи слід поділяти протипожежними перегородками 1-го типу на відсіки площею не більше ніж 500 м² у несекційних житлових будинках, а у секційних – по секціях. У кожному відсіку або секції підвальних і цокольних поверхів повинно бути не менше двох вікон (люків) розміром не менше ніж 0,75 м × 1,2 м кожне.

З технічних поверхів, які розташовано надземно, слід передбачати виходи через загальні сходові клітки.

У будинках I-III ступенів вогнестійкості у підвальних, цокольних та підземних поверхах, а також на надземних поверхах до 3-го включно допускається розміщувати господарські (позаквартирні) комори для мешканців будинку. Такі комори повинні виділятися в протипожежні відсіки та обладнуватися системами протидимного захисту, автоматичного пожежогасіння, адресною пожежною сигналізацією згідно з ДБН В.2.5-56 з виведенням сигналу про її спрацювання на об'єднаний диспетчерський пульт. Приміщення комор необхідно відокремлювати від коридорів комор в межах протипожежного відсіку стінами (перегородками) класом вогнестійкості не менше ніж REI45 (EI45).

Відстань від дверей найвіддаленішої комори до виходу назовні або в сходову клітку не повинна перевищувати 15 м.

(Пункт 8.19 змінено, Зміна № 1)

8.20 Приміщення нежитлового (громадського) призначення, розташовані в житлових будинках (згідно з 5.37), крім одноквартирних і зблокованих будинків, слід відокремлювати від приміщень житлової частини протипожежними перегородками 1-го типу і перекриттями 3-го типу без прорізів.

8.21 Кабельні лінії і системи електропроводки повинні відповідати вимогам ДБН В.2.5-23.

8.22 Необхідність обладнання житлових будинків, а також вбудованих (прибудованих) нежитлових приміщень системами протипожежного захисту, а також вимоги до зазначених систем визначається згідно з ДБН В.2.5-56.

У будинках з умовною висотою понад 47м сигнали від пожежних приймально-контрольних приладів автоматичних установок пожежної сигналізації слід виводити на пульт централізованого спостереження.

В приміщенні чергового персоналу слід передбачити можливість дистанційного пуску пожежних насосів, відкривання електрозасувки та пуску СПДЗ по поверхах.

(Пункт 8.22 змінено, Зміна № 1)

8.23 При визначенні кількості струменів і мінімальних витрат води для внутрішнього протипожежного водопостачання житлових будинків за загальну довжину позаквартирного коридору на поверсі приймають:

а) суму відстаней від дверей ліфтового холу (шахти ліфта) до дверей найбільш віддалених від ліфтового холу квартир, які виходять до коридора, – у будинках секційного типу з центрально розташованим сходово-ліфтовим вузлом;

б) відстань між дверима найбільш віддалених одна від одної квартир, які виходять до коридора, – у будинках коридорного типу;

в) відстань від дверей ліфтового холу (шахти ліфту) до дверей найбільш віддаленої від ліфтового холу квартири, яка виходить до коридора, – у будинках зі сходово-ліфтовим вузлом у торці коридора.

8.24 Обладнання шаф пожежних кран-комплектів слід передбачати згідно з ДБН В.2.5-64. Додатково у зазначених шафах слід передбачати кнопки дистанційного відкривання поповерхових клапанів димовидаляння та підпору повітря і включення вентиляторів протидимного захисту.

Сигнали про положення клапанів димовидаляння та підпору повітря, включення вентиляторів димовидаляння та підпору повітря слід передавати на об'єднаний диспетчерський пульт і до приміщення чергового персоналу (консьєржа/консьєржки за їх наявності).

8.25 Приміщення сміттєзбірної камери повинно обладнуватися спринклерним пожежогасінням із розрахунковою витратою води кожним спринклером не менше ніж 1,8л/с. Трубопровід спринклерного пожежогасіння слід приєднувати до внутрішнього господарсько-питного водопроводу через запірний пристрій, опломбований у відкритому положенні, без встановлення контрольно-сигнального клапана.

8.26 Матеріали, що використовуються для теплової ізоляції трубопроводів систем опалення, охолодження, внутрішнього тепlopостачання та водо-постачання, а також для трубопроводів і повітроводів системи кондиціонування повітря, повинні мати показники пожежної небезпеки не нижче ніж Г2, РП1.

(Пункт 8.26 змінено, Зміна № 1)

8.27 У квартирах житлових будинків з умовною висотою понад 47 м як первинний пристрій пожежогасіння слід передбачати внутрішньоквартирний пожежний кран-комплект, приєднаний до мережі господарсько-питного водопроводу будинку після квартирної вузла обліку відповідно до 8.3 ДБН В.2.5-64.

8.28 Системи внутрішнього протипожежного водопроводу у вбудовано-прибудовних нежитлових приміщеннях, технічних поверхах слід влаштовувати з витратами води не менше ніж для будинку в цілому, дотримуючись вимог цих норм та ДБН В.2.5-64.

8.29 При суцільному заскленні фасаду межа вогнестійкості вузла кріплення будівельної конструкції та місця її прилягання до інших конструкцій повинна бути не нижча за нормовану межу вогнестійкості самої конструкції.

(Пункт 8.29 змінено, Зміна № 1)

8.30 Камін на твердому паливі допускається проектувати:

- а) у квартирі на останньому поверсі житлового будинку;
- б) на будь-якому рівні багаторівневої квартири, розміщеної останньою по висоті у будинку;
- в) на будь-якому рівні одноквартирного або зблокованого житлового будинку.

Димохідні канали слід проектувати згідно з вимогами ДБН В.2.5-20, ДБН В.2.5-67, ДСТУ Б EN 13384-2.

Внутрішні поверхні димохідних каналів повинні бути гладкими та щільними. Слід забезпечувати захист внутрішньої поверхні стінок від появи конденсату за рахунок виконання стінок димоходу вище перекриття верхнього поверху з порожнистої цегли завтовшки не менше ніж 120 мм; або металевого теплоізольованого димоходу, оголовка труби та місць її примикання до покрівлі – від атмосферних опадів; місць примикання димоходів і труби до перекриття та покрівлі – від загоряння.

Конструкція димоходів та камінів повинна відповідати вимогам ДБН В.2.5-67, ДБН В.2.5-20 і забезпечувати доступність для очищення та ремонту.

8.31 Допускається для одноквартирних житлових будинків застосування поквартирних генераторів тепла, варочних плит на твердому паливі, газових водонагрівачів та інших пристроїв з патрубками для відведення газів за умов приєднання до окремих для кожного приладу димоходів.

Додаткові вимоги до проектування гуртожитків умовною висотою більше ніж 47 м

8.32 Гуртожитки умовною висотою більше ніж 47м слід проектувати I ступеня вогнестійкості і розділяти на вертикальні протипожежні відсіки протипожежними перекриттями з класом вогнестійкості не менше ніж REI 120 або технічним поверхом з перекриттями класом вогнестійкості не менше ніж REI 90; умовна висота такого відсіку не повинна перевищувати 26,5 м. Площа протипожежного відсіку в межах поверху для гуртожитків умовною висотою більше 47 м повинна бути не більше ніж 1200 м².

8.33 Сходові клітки гуртожитків умовною висотою більше ніж 47м повинні бути незадимлюваними типу Н1 у кількості не менше двох.

Інженерні системи (системи протипожежного захисту, протипожежний водопровід, вентиляційні системи) повинні влаштовуватись автономними для кожного вертикального протипожежного відсіку.

8.34 У межах нижнього поверху кожного вертикального протипожежного відсіку по периметру будинку повинні передбачатись евакуаційні балкони або відкриті галереї з виходом на них із незадимлюваних сходових кліток, коридорів та приміщень. Загальна корисна площа таких балконів або відкритих галерей повинна бути розрахована на можливість перебування на них найбільшої кількості людей, які одночасно знаходяться на всіх поверхах вертикального протипожежного відсіку.

8.35 Місткість зальних приміщень на позначці більше ніж 47м не повинна перевищувати 50 місць, до 47 м – 100 місць.

8.36 Опорядження і облицювання стін та стелі на шляхах евакуації та в зальних приміщеннях необхідно передбачати із матеріалів групи горючості НГ або Г1.

9 БЕЗПЕКА ТА ДОСТУПНІСТЬ У ВИКОРИСТАННІ

9.1 Житловий будинок має бути запроектований, зведений та обладнаний таким чином, щоб попередити ризик отримання травм мешканцями при пересуванні всередині і біля будинку, при вході та виході з будинку, а також у разі користування його елементами та інженерним обладнанням згідно з ДБН В.1.2-8.

9.2 Ухил і ширина маршів та пандусів, висота сходинок, ширина проступів, ширина сходових площадок, висота проходів по сходах, підвалу, експлуатованому горищу, а також розміри дверних прорізів повинні забезпечувати зручність та безпеку пересування, можливість переміщення предметів обладнання відповідних приміщень квартир і вбудованих у будинок приміщень громадського призначення. Мінімальну ширину і максимальний ухил сходових маршів слід приймати згідно з таблицею 5.

Висота перепадів у рівні підлоги різних приміщень і просторів у будинку повинна бути безпечною. У необхідних випадках мають бути передбачені поручні та пандуси. Застосування сходів з різною висотою і глибиною сходинок не допускається.

(Пункт 9.2 змінено, Зміна № 1)

Таблиця 5 – Мінімальна ширина і максимальний ухил сходових маршів

Найменування маршу	Мінімальна ширина, м	Максимальний ухил
Марші сходів, що ведуть на житлові поверхи будинків:		
секційних:		
двоповерхових	1,2 - 1,35	1 : 1,5
триповерхових і більше	1,2 - 1,35	1 : 1,75
коридорних, галерейних	1,2 - 1,35	1 : 1,75
Марші сходів, що ведуть у підвальні і цокольні поверхи (окрім приміщень громадського призначення та паркінгів), а також внутрішньоквартирних сходів	0,9	1 : 1,25
Примітка. Ширину маршу визначають відстанню між огорожею або між стіною і огорожею.		

9.3 Висота огорожі зовнішніх сходових маршів і площадок, балконів, лоджій, терас і у місцях небезпечних перепадів повинна бути не менше ніж 1,2 м. Сходові марші і площадки внутрішніх сходів повинні мати огорожу з поручнями заввишки не менше ніж 0,9 м.

Огорожі повинні бути неперервними, обладнані поручнями і розраховані на сприйняття горизонтальних навантажень не менше ніж 0,3 кН/м.

9.4 При суцільному закленні фасадів, рекомендується починаючи з 2-го поверху, із внутрішнього боку передбачати конструктивні заходи (огорожі) до рівня 1,2 м від підлоги з метою забезпечення безпеки людей та зменшення психологічного дискомфорту – висотобоязні.

9.5 На вікнах сходових площадок слід передбачати металеву огорожу заввишки до 1,2 м.

З метою запобігання травматизму та можливості випадіння дітей з вікон світлопрозорі огорожувальні конструкції, окрім балконних та вхідних дверей, мають бути укомплектовані спеціальними пристроями блокування, які блокують або обмежують відчинення стулки у поворотному положення до 89 мм, але дозволяють функціонування відкидного чи паралельно висувного положення стулок. Такі спеціальні пристрої блокування повинні відповідати ДСТУ EN 16281, ДСТУ EN 13126-5.

(Пункт 9.5 додано, Зміна № 1)

9.6 Конструктивні рішення елементів житлового будинку (у тому числі розташування порожнин, способи герметизації місць пропуску трубопроводів через конструкції, влаштування вентиляційних отворів, розміщення теплової ізоляції) мають передбачати захист від проникнення комах та гризунів.

9.7 Інженерні системи будинку повинні бути запроектовані і змонтовані з урахуванням вимог щодо безпеки.

9.8 У житловому будинку і на прибудинковій території мають бути передбачені заходи, спрямовані на зменшення ризиків вчинення кримінальних правопорушень і їх наслідків, заходи, що сприяють захисту мешканців житлового будинку і мінімізації можливої шкоди при виникненні противоправних дій згідно з вимогами ДСТУ-Н Б CEN/TS 14383-3 і можуть включати застосування вибухозахисних конструкцій, встановлення домофонів, відеоспостереження, кодових замків, систем охоронної сигналізації, захищених конструкцій віконних прорізів у перших, цокольних і верхніх поверхах, у приямках підвалів, а також вхідних дверей, дверей, які ведуть у підвал, на горище і, за необхідності, в інші приміщення.

Загальні системи безпеки (системи відеоспостереження та охоронної сигналізації) мають забезпечувати захист протипожежного обладнання від несанкціонованого доступу та вандалізму.

9.9 З метою недопущення проникнення сторонніх осіб до квартир, розташованих на першому поверсі, лоджії, вікна, їх засклення, жалюзі повинні відповідати рівню захисту не нижче 3-го згідно з ДСТУ-Н Б CEN/TS 14383-3 за умови забезпечення нормованих значень коефіцієнта природної освітленості за ДБН В.2.5-28 та умов евакуації з приміщень.

9.10 Вхідні двері до квартир повинні відповідати вимогам рівня захисту не нижче 3-го відповідно до ДСТУ-Н Б CEN/TS 14383-3. Вхідні двері квартир повинні мати клас вогнестійкості не менше EI 30 у будинках I, II, III ступенів вогнестійкості, не менше EI 15 – у будинках IIIa, IIIб, IV, IVa ступенів вогнестійкості (для будинків V ступеня вогнестійкості – не нормується).

Двері квартир у відчиненому положенні не повинні зменшувати розрахункову ширину сходових площадок і маршів.

9.11 Якщо в проекті передбачено приміщення для консьєржа (чи приміщення охорони), його розміщення має забезпечувати візуальний огляд дверей, які ведуть з тамбура у вестибюль, а у разі відсутності вестибюля – огляд проходів до ліфтів і сходової клітки. При приміщенні охорони повинен бути влаштований туалет, обладнаний унітазом і раковиною (умивальником). Вказане приміщення може бути без природного освітлення.

9.12 Приміщення технічних центрів кабельного телебачення повинні мати входи ззовні; приміщення електрощитової (в тому числі для обладнання зв'язку, автоматизованих систем обліку електроенергії, диспетчеризації і телебачення) повинно мати вхід безпосередньо ззовні або з поверхового позаквартирного коридора (холу); до місця встановлення телефонних розподільних шаф підхід має бути влаштований також з вказаного коридора.

9.13 Електрощитову, приміщення технічних центрів кабельного телебачення, місця для телефонних розподільних шаф не слід розміщувати під приміщеннями з мокрими процесами (ванними, санвузлами).

10 САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНІ ВИМОГИ (безпека життя та здоров'я)

10.1 Виконання санітарно-гігієнічних вимог при проектуванні житла здійснюється відповідно до умов фізико-географічного районування території України і включає у себе вимоги до інсоляції, природного і штучного освітлення згідно з ДБН В.2.5-28, хімічного забруднення повітря згідно з ГН 2.2.6-166, провітрювання та мікрокліматичних параметрів повітря приміщень житлових будинків згідно з ДБН В.2.5-67, ДСТУ Б EN ISO 7730, ДСТУ Б EN 15251, захисту їх від шуму згідно з ДСН 3.3.6.037, ДБН В.1.2-10, ДБН В.1.1-31, ДСТУ-Н Б В.1.1-35, вібрації згідно з ДСН 3.3.6.039, електромагнітного випромінювання – неіонізуючого згідно з ДСанПіН 239, іонізуючого – згідно з ДГН 6.6.1.-6.5.001. Стосовно факторів ризику фізичної і хімічної природи в приміщеннях громадського призначення застосовуються відповідні гігієнічні нормативи для умов праці.

10.2 Тривалість інсоляції, відповідно до вимог ДБН Б.2.2-12, повинна бути забезпечена: в одно-, дво- і трикімнатних квартирах – не менше ніж в одній житловій кімнаті; у чотири- і п'ятикімнатних – не менше ніж у двох житлових кімнатах; у шести- і більше кімнатних – не менше ніж у трьох кімнатах; в одно-, двокімнатних квартирах для осіб літнього віку – не менше ніж в одній з житлових кімнат. У гуртожитках рекомендується передбачати інсоляцію 60 % житлових кімнат.

10.3 Літні приміщення житлових будинків не повинні погіршувати інсоляцію квартири. Проектування лоджій і балконів перед кімнатами, що є розрахунковими, за умовами забезпечення в нормованої інсоляції квартири, необхідно супроводжувати розрахунками, які дають можливість перевірити інсоляційний режим кімнат згідно з ДСТУ-Н Б В.2.2-27. У випадках проектування балконів перед такими кімнатами їх рекомендується розташовувати зміщеними відносно вікон: у кімнатах східної і західної орієнтації – у північному напрямку, у кімнатах південної орієнтації – у будь-якому напрямку.

10.4 Природне освітлення повинні мати житлові кімнати, кухні, вхідні тамбури до будинків, сходові клітки і загальні коридори у житлових будинках коридорного типу, а також приміщення

громадського призначення в гуртожитках і житлових будинках для осіб літнього віку і осіб з інвалідністю. Відношення площі світлових прорізів житлових кімнат і кухонь до площі підлоги цих приміщень слід приймати не менше ніж 1:8. Для мансардних поверхів зі світловими прорізами в площині похилих огорожувальних конструкцій – не менше ніж 1:10. Уточнення геометричних параметрів світлових прорізів слід провадити на підставі розрахунку коефіцієнта природної освітленості згідно з ДБН В.2.5-28.

У житлових приміщеннях житлового будинку допускається використання інженерно-технічних засобів (регульовані світлодіодні джерела освітлення з природним спектром випромінювання, світловоди, дзеркала тощо) для компенсації недостатності природного освітлення і інсоляції, але не більше ніж 20% від нормованих величин.

Допускається проектувати без природного освітлення:

- а) кухні-ніші за умови їх обладнання електроплитами і влаштування примусової витяжної вентиляції;
- б) позаквартирні поверхові коридори у будинках секційного типу з центрально розташованим сходово-ліфтовим вузлом;
- в) тамбури в одноквартирних і зблокованих житлових будинках, а також такі, що ведуть безпосередньо до квартири;
- г) внутрішньоквартирні сходи і сходові клітки одноквартирних і зблокованих будинків.

Природне освітлення робочих приміщень для осіб з інвалідністю із вадами зору, які працюють удома, проектують за ДБН В.2.2-40.

(Пункт 10.4 змінено, Зміна № 1)

10.5 У житлових будинках коридорного типу довжина загальних коридорів не повинна перевищувати в разі освітлення через світлові прорізи в зовнішніх стінах з одного торця – 24 м, з двох торців – 48 м. За більшої довжини коридорів необхідно додатково передбачати природне освітлення через світлові кармани. Відстань між двома світловими карманами повинна бути не більше ніж 24 м, а між світловим карманом і світловим прорізом у кінці коридору – не більше ніж 30 м. Ширина світлового кармана повинна бути не менше половини його глибини (без урахування ширини прилеглого коридора). Допускається освітлювати коридори довжиною до 12 м, розташовані з обох боків сходової клітки, другим світлом через двері, що ведуть до цієї сходової клітки, заklenі армованим склом.

10.6 Приміщення, що мають природне освітлення, повинні бути забезпечені провітрюванням через стулки вікон, кватирки або інші пристрої відповідно до 7.32.

10.7 Допускається заklenня літніх приміщень при кухнях і житлових кімнатах за умови забезпечення в них нормованого коефіцієнта природного освітлення та повітрообміну квартир, окрім випадків використання літніх приміщень за 8.10.

10.8 У будинках, що проектується для II, IV, V кліматичних районів та IIIБ кліматичного підрайону, квартири повинні бути забезпечені наскрізним або кутовим провітрюванням, допускається також вертикальне провітрювання через шахти. У секційних будинках, що проектується для II кліматичного району та IIIБ кліматичного підрайону, допускається провітрювання однобічно розташованих одно- і двокімнатних квартир через бічні прорізи еркерів, ризалітів або інші позаквартирні провітрювані приміщення. У будинках коридорного типу допускається провітрювання одно- і двокімнатних квартир через загальні коридори завдовжки не більше ніж 24 м, які мають пряме природне освітлення і наскрізне або кутове провітрювання.

10.9 При проектуванні житлових будинків передбачають заходи стосовно шумовібропоглинання, які повинні задовольняти вимоги ДБН В.1.1-31, ДБН В.1.2-10 щодо житлових приміщень.

Допустимі рівні проникаючого шуму або утворюваного у приміщенні шуму інженерними системами та їх обладнанням, повинні відповідати вимогам ДБН В.1.1-31, ДБН В.2.5-39, ДБН В.2.5-64, ДБН В.2.5-67.

За наявності вбудованих у житлові будинки закладів громадського призначення слід передбачати конструктивно-планувальні заходи, які враховують санітарно-гігієнічні вимоги щодо

допустимих рівнів шуму та вібрації для житлових будинків і вимоги будівельних норм за видами будинків та споруд.

10.10 Для забезпечення допустимого рівня шуму не допускається кріплення санітарних приладів і трубопроводів безпосередньо до міжквартирних стін і перегородок, що огорожують житлові кімнати, не допускається розміщувати машинне приміщення і шахти ліфтів, сміттєзбірну камеру, стовбур сміттєпроводу і пристрій для його очищення і промивання над житловими кімнатами, під ними, а також суміжно з ними. Не рекомендується розміщувати сходові клітки суміжно з житловими кімнатами.

10.11 При здійсненні нового будівництва в існуючій забудові або реконструкції будинків слід забезпечити дотримання вимог нормативних документів щодо організації прибудинкової території, інсоляції, природного освітлення, забруднення атмосферного повітря, захисту від шуму і вібрації для навколишніх будинків згідно з вимогами ДБН Б.2.2-12, ДБН В.1.2-10, ДБН В.2.5-28.

При розміщенні житлових будинків на земельних ділянках в зоні впливу шуму від транспортних потоків (автомобільних, рейкових та авіаційних) та стаціонарних джерел з середньорічними еквівалентними рівнями більше ніж 65 дБА шумозахисні заходи обґрунтовуються акустичними розрахунками з урахуванням поточного стану та перспективи.

10.12 При проектуванні захисту від шуму житлових будинків необхідно керуватись ДБН В.1.1-31, ДСТУ-Н Б В.1.1-32, ДСТУ-Н Б В.1.1-33, ДСТУ-Н Б В.1.1-34.

10.13 При виборі земельної ділянки для будівництва житлового будинку на радононебезпечних територіях необхідно проводити дослідження на вміст природних радіонуклідів в ґрунтах, активність радону в ґрунтовому повітрі та його ексхаляцію з земної поверхні.

10.14 Будинки повинні бути захищені від іонізуючого випромінювання радіонуклідів згідно з вимогами ДГН 6.6.1.- 6.5.001.

10.15 Ефективна питома активність природних радіонуклідів у матеріалах, використовуваних у житлових будинках, не повинна перевищувати 370 Бк/кг.

10.16 Не допускається застосовувати обладнання та системи охолодження з фторумістними холодоагентами, потенціал глобального потепління яких становить 750 і більше [13-14].

10.17 При реконструкції житлових будинків допускається забезпечувати природне освітлення сходових кліток через вікна в зовнішніх стінах, починаючи з другого поверху, за неможливості улаштування нових прорізів. Рекомендується в цих випадках установлення засклених фрамуг, що відчиняються, над входними і тамбурними дверима сходових кліток. При обладнанні будинків навісними або прибудованими ліфтами допускається знижувати нормативну площу вікон сходових кліток, що відчиняються.

10.18 При проектуванні реконструкції житлових будинків внутрішньоквартирні сходи в дворівневих квартирах допускається виконувати без природного освітлення (зі штучним освітленням) або передбачати суміщене освітлення, що включає штучне і природне (верхнє та/або бічне).

10.19 Зміна габаритів житлового будинку в результаті реконструкції не повинна погіршувати нормативні рівні інсоляції, природного освітлення, вібро- та звукоізоляції у розташованих поруч будинках.

11 ДОВГОВІЧНІСТЬ І РЕМОНТОПРИДАТНІСТЬ

11.1 Несучі конструкції будинку повинні зберігати свої якості згідно з вимогами ДБН В.1.2-2, ДБН В.1.2-6, ДБН В.1.2-14 протягом передбаченого терміну служби (експлуатації).

11.2 Якості несучих конструкцій будинку, які визначаються показниками його міцності і стійкості, а також терміну служби будинку в цілому, повинні зберігатися в допустимих межах з урахуванням вимог ДБН В.1.2-14, ДБН В.2.6-98, ДБН В.2.6-162, ДБН В.2.6-198, ДСТУ Б В.2.6-199, ДСТУ Б В.2.6-200.

11.3 Елементи, деталі, обладнання з термінами служби меншими, ніж передбачений термін служби

(експлуатації) будинку, мають бути замінені відповідно до встановленого в проекті міжремонтними періодами і з урахуванням вимог завдання на проектування. Рішення про застосування менш або більш довговічних елементів, матеріалів або обладнання при відповідному збільшенні або зменшенні міжремонтних періодів встановлюється техніко-економічними розрахунками.

При цьому, матеріали, конструкції та технології будівельних робіт слід обирати з урахуванням ДБН А.3.1-5 та забезпечення мінімальних подальших витрат на ремонт.

11.4 Конструкції і деталі повинні бути виконані з матеріалів, що відзначаються стійкістю до можливого впливу вологи, низьких температур, агресивного середовища, біологічних та інших несприятливих факторів згідно з ДСТУ Б В.2.6-145.

При проектуванні можуть бути прийняті відповідні заходи від проникнення дощових, талих, ґрунтових вод у товщу несучих і огорожувальних конструкцій будинку, а також утворення недопустимої кількості конденсаційної вологи в зовнішніх огорожувальних конструкціях шляхом достатньої герметизації конструкцій або влаштування вентиляції закритих просторів і повітряних прошарків з застосуванням необхідних захисних, у тому числі протигрибкових, сумішей та покриттів.

11.5 Стикові з'єднання збірних елементів і шаруваті конструкції мають бути розраховані на сприйняття температурно-вологісних деформацій та зусиль, що виникають при нерівномірному осіданні основ і при інших експлуатаційних впливах (діях). Ущільнюючі та герметизуючі матеріали, що застосовуються у стиках, повинні зберігати пружні та адгезійні властивості при впливі мінусових (від'ємних) температур і вологи, а також бути стійкими до ультрафіолетових променів. Герметизуючі матеріали мають бути сумісними з матеріалами захисних і захисно-декоративних покриттів конструкцій у місцях їх з'єднань (спряжень).

11.6 Слід забезпечувати можливість доступу до обладнання, арматури та приладів інженерних систем будинку і їх з'єднань для огляду, технічного обслуговування, ремонту та заміни.

Обладнання і трубопроводи мають бути закріплені на будівельних конструкціях будинку таким чином, щоб їх працездатність не порушувалася у разі можливих переміщень конструкцій.

11.7 При зведенні будинків у районах зі складними геологічними умовами, районах, що зазнають сейсмічних впливів, підробки, просідання та іншим переміщенням ґрунту, включаючи морозне здимання, вводи інженерних комунікацій повинні виконуватися з урахуванням необхідності компенсації можливих деформацій основи згідно з вимогами ДБН В.2.5-39, ДБН В.2.5-74, ДБН В.2.5-75.

12 ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

12.1 Житлові будинки мають бути запроектовані, зведені та обладнані таким чином, щоб забезпечити раціональне використання енергетичних ресурсів та довговічність огорожувальних конструкцій під час експлуатації.

Житлові будинки, їх інженерні системи мають бути запроектовані таким чином, щоби забезпечувалось виконання основної вимоги з енергозбереження і енергоефективності згідно з ДБН В.1.2-11.

(Пункт 12.1 змінено, Зміна № 1)

12.2 Проектування житлових будинків у частині показників енергетичної ефективності будівель, теплотехнічних показників огорожувальних конструкцій (теплоізоляційної оболонки), показників енергетичної ефективності інженерного обладнання будівель здійснюється відповідно до ДБН В.2.6-31.

При новому будівництві житлові будинки та вбудовані в них приміщення громадського призначення слід проектувати класом енергоефективності не нижче ніж «С».

Рекомендується проектувати житлові будинки з вищим класом енергоефективності – «В» та «А».

Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності при новому будівництві, реконструкції та капітальному ремонті, в тому числі з метою термомодернізації житлових будинків встановлені у [18].

(Пункт 12.2 змінено, Зміна № 1)

12.3 Системи опалення і внутрішнього тепlopостачання, загальнообмінної та аварійної вентиляції, повітряного опалення, кондиціонування й охолодження повітря слід проектувати з урахуванням вимог до їх енергоефективності відповідно до ДБН В.2.5-67 та ДБН В.2.5-24.

(Пункт 12.3 змінено, Зміна № 1)

12.4 Конструкції зовнішніх стін з фасадною теплоізоляцією слід проектувати згідно з ДБН В.2.6-33, ДСТУ Б В.2.6-35, ДСТУ Б В.2.6-36.

(Пункт 12.4 змінено, Зміна № 1)

12.5 Конструкції покриття та дахів слід проектувати згідно з ДБН В.2.6-220.

(Пункт 12.5 змінено, Зміна № 1)

12.6 Штучне освітлення місць загального користування. Зовнішнє архітектурне освітлення (у разі наявності) рекомендується проектувати із використанням джерел світла із класом енергетичної ефективності не нижче «А» та у відповідності до вимог ДБН В.2.5-28.

(Пункт 12.6 змінено, Зміна № 1)

13 РЕКОНСТРУКЦІЯ ТА КАПІТАЛЬНИЙ РЕМОНТ

13.1 При проектуванні реконструкції і капітального ремонту багатоквартирних житлових будинків, в тому числі з надбудовою, вбудовою і прибудовою приміщень різного призначення, переобладнання нежитлових приміщень у житлові слід забезпечувати їх збереження і можливість функціонування протягом всього періоду використання за призначенням, враховуючи час зведення будинків, особливості конструктивних систем, об'ємно-планувальних рішень, застосованих будівельних матеріалів і виробів, а також фактичного стану основи і конструктивних елементів згідно з ДСТУ-Н Б В.1.2-18, СОУ ЖКГ 75.11–35077234.0015, з урахуванням вимог ДСТУ Б В.3.1-2, ДБН А.3.1-5, [7], [8], [9].

13.2 Моніторинг технічного стану відповідальних конструкцій категорії А1 та А (за ДБН В.1.2-14) і інженерних систем слід провадити на основі контролю, передбаченого прийнятою системою спостереження і паспортизації будинку на етапі його експлуатації. У разі неможливості забезпечення візуального контролю технічного стану відповідальних конструкцій доцільно провадити дистанційний контроль з використанням пристосувань і пристроїв для вимірів і автоматичної реєстрації даних моніторингу.

13.3 У разі виникнення при проведенні реконструкції додаткових навантажень та впливів на частину будівлі житлового будинку, що залишилася, його несучі та огорожувальні конструкції, а також ґрунти основи повинні бути перевірені на ці навантаження і впливи відповідно до ДБН В.1.2-2 незалежно від фізичного зносу конструкцій. При цьому слід враховувати фактичну несучу здатність ґрунтів основи в результаті їх зміни під час експлуатації, а також підвищення з часом міцності бетону у бетонних і залізобетонних конструкціях.

13.4 При проектуванні реконструкції житлових будинків або їх частин повинні бути враховані результати інженерно-геологічних вишукувань і обстежень технічного стану конструкцій. При цьому конструктивні системи слід проектувати з урахуванням вимог ДБН В.1.2-14. Для розроблення конструктивних рішень висновки про технічний стан несучих конструкцій за матеріалами обстежень є обов'язковим згідно з ДСТУ-Н Б В.1.2-18.

13.5 Під час реконструкції житлового будинку повинні бути враховані зміни в його конструктивній схемі, які виникли в процесі експлуатації цього будинку (у тому числі, поява нових прорізів, які є додатковими до попереднього проектного рішення, а також вплив проведеного ремонту конструкцій або їх посилення) згідно з вимогами ДБН В 1.2.-6.

13.6 При підсиленні будинків і окремих несучих конструкцій повинні бути передбачені заходи, що забезпечують ефективну (гарантовану) спільну роботу елементів підсилення і підсилюваних конструкцій.

13.7 При проектуванні прибудов до житлових будинків (нежитлових приміщень, кухонь і кімнат, еркерів, веранд, лоджій, ліфтових шахт, сміттєпроводів тощо) повинні передбачатися заходи, що забезпечують мінімальні різниці осідань фундаментів існуючих будинків і об'ємів, що

прибудовуються до них, і можливість їх взаємних зміщень без зниження експлуатаційних якостей будинків і прибудов.

Приміщення, що прибудовуються, можуть проектуватися на консолях при відповідних розрахунках, які враховують технічний стан, розміри і міцність кладки зовнішніх стін житлових будинків, що підлягають реконструкції (за винятком великопанельних).

13.8 При проектуванні реконструкції житлових будинків слід у розрахунковій схемі врахувати зміни в їх конструктивній системі, що сталися в процесі їх експлуатації (перепланування квартир, влаштування нових прорізів, надбудов, прибудов тощо).

13.9 Можливість часткового розбирання несучих і огорожувальних конструкцій будинків слід визначати за результатами розрахунків, при цьому в проектній документації повинні бути відображені пов'язані з зазначеним розбиранням тимчасові організаційно-технічні заходи.

У проектній документації повинні бути вказані елементи будинків, що демонтуються, та визначена безпечна послідовність їх демонтажу з урахуванням особливостей та технічного стану несучих систем будинку.

13.10 Можливість реконструкції житлових будинків з надбудовами і прибудовами з розбиранням існуючих і влаштуванням нових перекриттів, стін і перегородок, закладанням існуючих і виконанням нових прорізів у несучих конструкціях (фундаментах, стінах, перекриттях) повинна бути підтверджена розрахунком за несучою здатністю, стійкістю, тріщиностійкістю та деформативністю усіх несучих конструкцій і будинку в цілому.

13.11 При реконструкції і капітальному ремонті житлових будинків зі зміною розташування санітарно-технічних вузлів слід виконувати заходи щодо гідро-, шумо- та віброізоляції, а також, за необхідності, посилення перекриттів, на яких передбачається встановлення обладнання цих санітарних вузлів.

13.12 При об'єднанні квартир по горизонталі і вертикалі допускається улаштування додаткових прорізів і отворів в несучих стінах, перекриттях (надпідвальних, міжповерхових, горищних) і залізобетонних діафрагмах за умови забезпечення основної вимоги щодо міцності і стійкості проведенням запобіжних заходів. Допускається зберігати існуючі виходи з об'єднаних квартир, окремі кухні і санвузли (туалети, ванні кімнати).

13.13 При реконструкції 5-, 9- і 16 - поверхових житлових будинків індустріальної забудови і окремих квартир, в них допускається зміна розмірів площ приміщень у квартирах (збільшення або зменшення) від встановлених у розділі 5 за умови забезпечення основних вимог.

13.14 Допускається при реконструкції будинків залишати у цокольних і підвальних поверхах приміщення тепlopунктів, водомірних вузлів, електрощитових за умови їх висоти не менше ніж 2 м, а у технічних підпіллях заввишки не менше ніж 1,6 м прокладати інженерні комунікації.

13.15 У житлових будинках I-III ступенів вогнестійкості при реконструкції і капітальному ремонті допускається зберігати існуючі входи зі сходових кліток житлової частини будинку в підвали і технічні підпілля, які призначені тільки для прокладання інженерних комунікацій, а також існуючі приміщення цивільної оборони. Усі перелічені приміщення або вхід до сходової клітки повинні бути відділені від сходових кліток протипожежними перегородками 1-го типу з протипожежними дверима 2-го типу.

ДОДАТОК А
(обов'язковий)

**ВИЗНАЧЕННЯ ПЛОЩІ КВАРТИРИ У БАГАТОКВАРТИРНОМУ
ЖИТЛОВОМУ БУДИНКУ І ГУРТОЖИТКУ, ПЛОЩІ БУДИНКУ, ПЛОЩІ ПРИМІЩЕНЬ, ПЛОЩІ
ЗАБУДОВИ, БУДІВЕЛЬНОГО
ОБ'ЄМУ, ПОВЕРХОВОСТІ ЖИТЛОВОГО БУДИНКУ**

A.1 Площу квартир визначають як суму площ усіх приміщень квартири за винятком лоджій, балконів, веранд, терас, холодних комор і зовнішніх тамбурів.

A.2 Загальну площу квартир визначають як суму площ всіх опалювальних приміщень (житлових кімнат і приміщень підсобного призначення, які використовують для задоволення побутових та інших потреб) та літніх і неопалюваних приміщень (балконів, лоджій, веранд, терас, холодних комор, за винятком тамбурів в одноквартирних будинках), підрахованих з такими знижувальними коефіцієнтами для балконів, лоджій і терас: для балконів і терас – 0,3; для лоджій – 0,5.

Примітка. Для застаканованих балконів і лоджій, веранд, холодних комор приймається коефіцієнт, що дорівнює 1,0.

Площа під маршем внутрішньоквартирних сходів при висоті від підлоги до низу виступних конструкцій 1,6 м і більше включається до площі приміщень, де розташовані сходи.

(Пункт A.2 змінено, Зміна № 1)

A.3 Загальну площу приміщень гуртожитків і спеціалізованих житлових будинків для осіб літнього віку та осіб з інвалідністю визначають як суму площ житлових кімнат, підсобних приміщень (у тому числі вбудованих шаф), приміщень громадського призначення, а також літніх приміщень.

Житлову площу багатоквартирних будинків і гуртожитків визначають як суму площ житлових кімнат без урахування вбудованих шаф.

A.4 Загальну площу квартир багатоквартирних житлових будинків визначають як суму загальних площ квартир цих будинків, визначену згідно з A.2.

Загальна площа приміщень громадського призначення, вбудованих у житлові будинки, підраховується окремо згідно з ДБН В.2.2-9 та ДБН А.2.2-3.

A.5 Площу багатоквартирного житлового будинку визначають як суму площ поверхів будинку, виміряних у межах внутрішніх поверхонь зовнішніх стін, а також площ літніх приміщень.

Площа сходових кліток, ліфтових та інших шахт включається до площі поверху з урахуванням їх площ на рівні даного поверху.

Площа горищ, технічних поверхів та підвалів до площі будинку не включається.

A.6 Площу приміщень житлових будинків визначають за їх розмірами, вимірюваними між опорядженими поверхнями стін і перегородок на рівні підлоги (без урахування плінтусів). При визначенні площі мансардного приміщення враховують площу цього приміщення з висотою похилої стелі не менше ніж 1,5 м при нахилі 30° до горизонту; 1,1 м при 45°; 0,5 м при 60° і більше. При проміжних значеннях висота визначається за інтерполяцією. Площу приміщення з меншою висотою враховують у загальній площі з коефіцієнтом 0,7, при цьому мінімальна висота стіни повинна бути 1,2 м при нахилі стелі 30°; 0,8 м при нахилі від 45° до 60°; не обмежується за нахилу 60° і більше.

A.7 Площа забудови багатоквартирного житлового будинку визначається як площа горизонтального перерізу по зовнішньому обводу будинку на рівні цоколя, включаючи виступні частини. Площа під будинком, розташованим на стовпах, а також проїзди під будинком включаються до площі забудови.

A.8 Будівельний об'єм багатоквартирного житлового будинку визначають як суму будівельного об'єму вище позначки $\pm 0,000$ (надземна частина) і нижче цієї позначки (підземна частина).

Будівельний об'єм надземної і підземної частин будинку визначають у межах обмежувачих поверхонь із включенням огорожувальних конструкцій, світлових ліхтарів, починаючи з позначки чистої підлоги кожної з частин будинку, без урахування проїздів і просторів під будинками на опорах.

А.9 При визначенні поверховості надземної частини багатоквартирного житлового будинку до кількості поверхів включають усі надземні (включаючи мансардний), у тому числі технічні і цокольний, якщо верх його перекриття знаходиться вище середньої планувальної позначки землі не менше ніж на 2 м.

При різній кількості поверхів у різних частинах будинку на ділянці з ухилом поверховість визначають окремо для кожної частини будинку.

Технічний поверх, розташований над верхнім житловим поверхом, при визначенні поверховості будинку не враховують.

(Пункт А.9 змінено, Зміна № 1)

А.10 Склад обов'язкових техніко-економічних показників по багатоквартирному житловому будинку слід приймати відповідно до ДБН А.2.2-3.

Площу літніх приміщень слід підраховувати згідно з А.2.

(Пункт А.10 змінено, Зміна № 1)

ДОДАТОК Б
(довідковий)

РОЗРАХУНОК ПАСАЖИРСЬКИХ ЛІФТІВ

Таблиця Б.1 — Мінімальна кількість пасажирських ліфтів

Поверховість будинку	Кількість ліфтів	Вантажопідйомність, кг	Швидкість, м/с	Найбільша поповерхова площа квартир, м ²
До 9	1	630 або 1000	1,0	600
10-17	2	400 630 або 1000	1,0	450-600
18-19	2	400 630 або 1000	1,6	450
20-25	3	400 630 або 1000 630 або 1000	1,6	350
20-25	4	400 400 630 або 1000 630 або 1000	1,6	450

Примітка 1. Ліфти вантажопідйомністю 630 або 1000 кг повинні мати габарити кабіни не менше ніж 2100 мм × 1100 мм.

Примітка 2. Таблиця складена з розрахунку: 18 м² загальної площі квартири на людину, висота поверху 2,8 м, інтервал руху ліфтів 81-100 с.

Примітка 3. У житлових будинків поверховістю 20 поверхів і вище, в яких величини значень поповерхової площі квартир, висоти поверху і загальної площі квартири, що припадає на одного мешканця, відрізняються від прийнятих в таблиці, кількість, вантажопідйомність і швидкість пасажирських ліфтів встановлюються розрахунком.

ДОДАТОК В
(довідковий)
БІБЛІОГРАФІЯ

- 1 Кодекс цивільного захисту України, 02.10.2012
- 2 Житловий Кодекс Української РСР, 30.06.1983
- 3 Земельний кодекс України, 25.10.2001
- 4 Методика расчета вертикального транспорта для общежитий, гостиниц, пансионатов, жилых, административных зданий, зданий высших учебных заведений и больничных комплексов. – М.: ЦПКБА «Союзлифтмаш», 1979. – 42 с. (Методика розрахунку вертикального транспорту для гуртожитків, готелів, пансіонатів, житлових, адміністративних будинків, будинків вищих навчальних закладів і лікарняних комплексів)
- 5 НАПБ 05.01291 Технологічна інструкція. Порядок улаштування, монтаж засобів системи оповіщення про пожежу
- 6 МУ 229581 Методические указания по осуществлению государственного санитарного надзора за устройством и содержанием жилых зданий. – М., 1981 (Методичні вказівки щодо здійснення державного санітарного нагляду за влаштуванням та утриманням житлових будинків)
- 7 МВ 8.8.2.41272006 Визначення та гігієнічна оцінка показників токсичності продуктів горіння полімерних матеріалів. Методичні вказівки
- 8 ВСН 55-87 (р) Госгражданстрой. Инструкция о составе, порядке разработки, согласования и утверждения проектно-сметной документации на капитальный ремонт жилых зданий
- 9 ВСН 57-88 (р) Положение по техническому обследованию жилых зданий
- 10 ВСН 58-88 (р) Положение об организации и проведении реконструкции, ремонта и технического обслуживания зданий объектов коммунального и социально-культурного назначения
- 11 ІКАО ст. 6.3 додатка № 14 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію від 07.12.1994 р.
- 12 Альбом технічних архітектурних рішень щодо переобладнання будинків з квартирами для проживання осіб з інвалідністю: посібник з проектування. За ред. Куцевича В.В. – К.: Київ ЗНДІЕП, 2013
- 13 Regulation (EU) № 517/2014 of 16 April 2014 on fluorinated green house gases and repealing Regulation (EC) № 842/2006 (Регламент (ЄС) № 517/2014 від 16 квітня 2014 р. Про фторумістні парникові гази та відміну Регламенту (ЄС) № 842/2006)
- 14 NF E354001980 Refrigeration plants. Safety rules (Установки холодильні. Правила техніки безпеки)
- 15 Directive 2010/31/EU on the energy performance of buildings (Директива 2010/31/ЄС з енергоефективності будівель)
- 16 Directive 2010/30/EU on the indication by labeling and standard product information of the consumption of energy and other resources by energy related products (Директива 2010/30/ЄС про вказування за допомогою маркування та стандартної інформації про товар обсягів споживання енергії та інших ресурсів енергоспоживчими продуктами)
- 17 ДСТУ Н Б ХХХХ:2013 Настанова щодо підбору та облаштування лічильників води та теплоти у багатоквартирних будинках
- 18 Про затвердження мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель / Наказ Мінрегіону від 27 жовтня 2020 року № 260
(Долучено, Зміна №1)

УКНД 91.040.30

Ключові слова: архітектурно-планувальні та конструктивні рішення, балкон французький, безпека та доступність у використанні, веранда, вузол сходово-ліфтовий, довговічність і ремонтпридатність, додатки, елементи будинку, енергозбереження, житло I і II категорій, житловий будинок секційного типу, загальні положення, інженерне обладнання, капітальний ремонт, квартири, нежитлові приміщення, нормативні вимоги, нормативні документи, обладнання внутрішньоквартирне, об'ємно-планувальна структура, підпілля провітрюване, пожежна безпека, позначка рівня землі планувальна, проектування висотних будинків, реконструкція, санітарно-гігієнічні вимоги, системи інженерні внутрішньобудинкові, склад та площа приміщень, спеціалізоване житло.

(Ключові слова змінено, Зміна № 1)

Формат 60x84¹/₈. Папір офсетний. Гарнітура "Arial".

Друк офсетний.

Державне підприємство "Укрархбудінформ".

вул. М. Кривоноса, 2А, м. Київ-37, 03037, Україна.

Відділ реалізації: тел.факс (067) 884-88-79

E-mail: uabi90@ukr.net

Свідectво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців
ДК № 690 від 27.11.2001 р.